

RANNIKKOPUOLUSTUKSEN ASELAJILEHTI • 41. VUOSIKERTA • 2/1998

RANNIKON PUOLUSTAJA

64
SIVUA

- **VAASA VALMISTAUTUU**
- **SLRR 80 VUOTTA**
- **TARUNHOHTOINEN STYX**
- **VAPAAEHTOINEN MAANPUOLUSTUS YHDISTYY**

TÄSSÄ NUMEROSSA MM:

- **3** Pääkirjoitus
- **5** Se on täytetty
- **6** Vaasan Rannikkopatteriston taival
- **10** Päätoimittajalta
- **11** Kivijärven harjoitusalue
- **14** Lippurykmentti 80 vuotta
- **16** TriHero: Pahuksen pintapuolista
- **18** Mielipide vapaaehtoisesta meripuolustuksesta
- **21** Rt-tykit: Hotchkiss
- **22** 6-9-12 varusmiesten palvelusaikajärjestelmä
- **24** Suomenlinnan Upseeriklubi
- **26** Merellistä tykistökoulutusta
- **28** In Memoriam PaaVo Jokisalo
- **29** Onni Kauppilan muistolle
- **30** Tutut kasvat: Esko Aho
- **32** Kirjat
- **33** Perkainpönttö
- **34** Jääkiekkoa: SUOMI-RUOTSI

Kuulumisia:

- **36** Johtorengas
- **37** Rp-kilta
- **38** Suomenlinnan rt-kilta
- **42** KotRPsto
- **44** RtK
- **46** RtUy
- **48** HanRPsto
- **49** Hankoniemen kilta
- **50** TurRR
- **47** VaaRPsto

LEHDEN JULKAISIJA YHTEISÖJEN
YHTEYSTIEDOT LÖYDÄT SIVULTA 55

RANNIKON PUOLUSTAJA 3/98

... ilmestyy viikolla 39

Syyskuun numeron teemana on uudet merivoimat.

Juttuja kaikilta aloilta toivotaan toimitukseen 20.8.1998 mennessä. Tekstit mielellään levykkeellä missä tahansa formaatissa. Muistakaa myös kuvat ja perkainpönttö.

Tekniikkaa:

- **55** MALOS
- **58** MERITUKSI – tykistöammuntoja sisätiloissa
- **59** Lasertekniikka myötätulessa
- **60** Tarunhohtoinen STYX

Meri- ja rannikkopuolustuksen johtoportaat asiantuntijoiden käsiin, rannikkotykistön yksiköiden määrää vähennetään, mutta niiden liikkuvuutta lisätään

Maanpuolustuksen eri elementit kohtaavat maailman saaririkkaimmalla rannikolla välillä tietämättään toisistaan. Rannikkomme puolustamisen organisoiminen ei ole ollut helppoa. Erilaisia vaihtoehtoja on kokeiltu, ei aina hyvin tuloksin. Vuodelta 1944 muistetaan Viipurinlahti, jossa torjuntavoitto tuli monien johtajajärjestelyiden jälkeen. Samalta vuodelta muistetaan Tuulos, jossa rannikkotykistön pääosin ei enää ollut paikalla kun sitä olisi tarvittu.

Vajaassa 50:ssä vuodessa organisaatiopyörä on tehnyt täyden kierroksen. Merivoimat ja rannikkotykistö ovat jälleen yhdessä. Väliä oli harharetkiä. Itse palvelin vuosina 1951–57 kahdessa eri puolustushaarassa – merivoimissa ja maavoimissa – ja kolmea eri nimeä kantaneessa joukko-osastossa, kaiken aikaa Rankin linnakkeella.

Pohjanoteeraus saavutettiin liittämällä rannikkotykistö kenttätykistöön, sinänsä kunniakkaaseen ja hyvin hoidettuun aselajiin, mutta niin kaukana merestä. Siteet luonnollisimpaan kumppaniin, merivoimiin olivat vuosien mittaan heikentyneet.

Uusi organisaatio antaa selkeän ja välttämättömän pohjan merelliseen yhteistyölle. Se sopii erityisen hyvin rauhan ja sodan uhan aikaan. Tämä on entistä tärkeämpää, sillä sodat Euroopassa ovat käyneet harvinaisemmiksi, mutta toisaalta aluevalvonnan ja alueloukkausten torjuntakyvyn merkitys saattaa olla kasvamassa. Muistetaan, mihin vaikeuksiin Ruotsi joutui sukellusvenesioissa 1980-luvulla, kun sen puolustusdoktriini rakentui lähes yksinomaan suursodan tilanteeseen – mitä Ruotsi ei ole kokenut lähes 200 vuoteen – ja aluevalvonta ja sen signaaliarvo oli unohdettu.

Sen sijaan sodassa – maihinnousutilanteessa – saattaa olla pakko tarkistaa komentosuhteita. Maanpuolustusalueen komentaja tuskin voi kädet ristissä seurata tapahtumia saaristossa suurhyökkäyksen uhan ollessa konkretisoitumassa. Ihmiset tekevät organisaation ja asenteet ovat siinä keskeisiä. Hyvä ystäväni, edesmennyt valtioliiton johtueen viestiryhmän johtajana. Suurhyökkäyksen alkaessa hän sai tapsit kerättyä talteen ja tuli ryhmänsä kanssa viimeisten porukoiden mukana Rajajoen sillan yli. Siellä oli pioneerikapteeni, jonka tehtävänä oli räjäyttää silta, mutta tapsit puuttuivat. Hiltunen antoi hänelle kelan. Samassa paikalle tuli patteriston komentaja, joka kysyi, miksi Hiltunen antoi tykistön tapsia pioneereille. ”Sehän on eri aselaji”. Eikö kuitenkin ole sama sota, kysyi Hiltunen. Silta räjäytettiin viime tingassa.

Uusi organisaatio vaatii ennakkoluulottomuutta ja yhteistoimintakykyä yli aselajirajojen. Uskon, että sitä riittää.

Kenraali
Aimo Pajunen

**RANNIKKOPUOLUSTUKSEN
ASELAJILEHTI**

Päätoimittaja

Eero Sivunen
puh 09-129 9256
fax 09-129 9214

Toimitussihteeri

Jussi Voutilainen
puh 09-181 24 296
GSM 040-552 5501
fax 09-181 24 299

Toimituksen osoite

MervEmat-os, PL 105
00201 Helsinki

Toimitusneuvosto

Jorma Vuohelainen, eversti
Timo Sario, everstiluutnantti
Timo Kaukoranta, everstiluutnantti
Ulla Varjola, rouva
Jussi Voutilainen, majuri
Kaj Brandstack, diplomi-insinööri
Reijo Telaranta, toimitusjohtaja
Heikki Tiilikainen, everstiluutnantti
Kari Laakko, luutnantti

Tilaushinnat

Kiltojen ja yhdistysten jäsenet 50 mk
Ulkopuoliset tilaajat 80 mk

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Toimitussihteeri

Kirjapaino

Lauttapaino, Huittinen
Taitto Kari Merilä

Ilmoitusmyynti

Ilpo Pitkänen Oy
puh 09-349 9224
fax 09-349 9223

ISSN 1239-0445

Kansi

Ehrensvaridin hautamuistomerkki
Suomenlinnassa.
Kuva Jussi Voutilainen.

64 sivua – täyttä terästä!

"Pidän rahasta niin paljon,
että maksan mieluiten
Visalla."

-Tunnettu Visan käyttäjä

VISA
vapauttaa elämään!

www.visa.fi

Se on
täytetty!

HANNU LUUKKONEN

Puolustusministeri Anneli Tainan 13.11.1997 tekemän päätöksen mukaisesti Vaasan Rannikkopatteristo lakkautetaan 31.12.1998 mennessä. Käytännössä tämä merkitsee myös Vaasan kunniakkaan varuskunnan toiminnan päättymistä nykymuodossaan. Itsenäisen Suomen armeijan ensi hetkistä alkaen voimakkaasti mukana ollut Vaasan kaupunki menettää osan perusrakenteistaan.

Vaasan Rannikkopatteristo on toiminut 34 vuotta Vaasassa vastaten ainoana joukko-osastona puolustusvoimissamme lähes kahden kolmasosan tykistön tulivoiman tuottamisesta rannikkotykistölle. Tämä tehtävä siirtyy rakennemuutoksen yhteydessä Uudenmaan Prikaatille ja siellä Raaseporin Rannikkotykistöpatteristolle. Toivotan prikaatille onnea ja menestystä tulevassa, vaativassa moottoroidun rannikkotykistön tuotanto- ja koulutus-tehtävässä!

Puolustusvoimien rakennemuutos on koskettanut erityisesti meitä vaasalaisia monilla tavoilla. Tunteiden ristiaallot ovat

käyneet viime aikoina korkeina ja monille meistä on ollut vaikeaa kyetä löytämään tai näkemään sellaista väylää tulevaisuuteen, joka mahdollisimman vähin karikoin johtaisi uusiin aseisiin ja tavoitteisiin.

Elämä jatkuu

Monien vaiheiden jälkeen pääosalle henkilöstöstämme on löytynyt uusi tehtävä ja ensimmäiset siirrot tapahtuvat jo heinäkuussa. Lievän painostuksen jälkeen haetavaksemme tuli myös meripuolustuksen tehtäviä, jotka suunnittelun ensimmäisessä vaiheessa puuttuivat kokonaan. Toivottavasti tässä kohtaa suunnittelussa oli tapahtunut vain "työtapaturma", sillä muutoinhan asia olisi tulkittava niin, että Vaasan Rannikkopatteriston henkilöstön ammattitaidon hyödyntämisestä ei oltaisi oltu ollenkaan kiinnostuneita!

Huomattavan tappion aselajimme on kuitenkin kohdannut niiden henkilöiden osalta, jotka eivät ole löytäneet mitään tehtävää tulevissa puolustusvoimissa

ja ovat joko irtisanottavina tai hakeutuneet jo siviilimaailmaan.

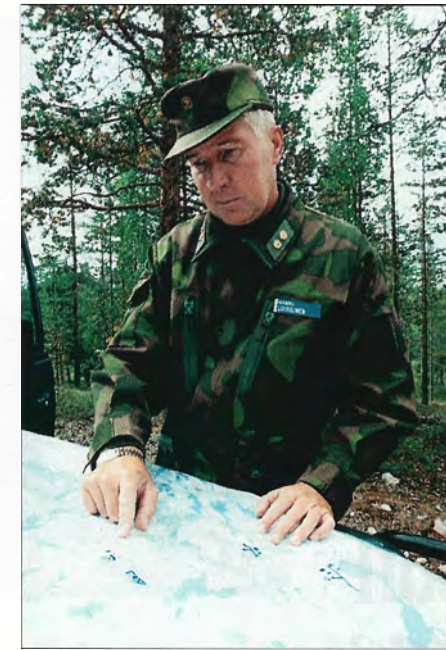
Hyvät rannikonpuolustajat!

Moottoroidun rannikkotykistön pyörät ovat pysähtymässä Vaasassa. Uusien asemien valmistelu on jo kuitenkin aloitettu ja ampu-mavalmiina uusissa tulisi olla jo ensi vuonna!

Korkealla ammattitaidolla, ylpeinä aselajistamme ja omasta joukkoosastostamme olemme tehneet työtämme tuhansien nuorten miesten ja naisten sekä lukuisten yhteistyökumppanien kanssa. Palveluksiamme ei enää tarvita. Tehtävämme Vaasassa päättyy.

Vaasan Rannikkopatteriston puolesta kiitän kaikkia rannikonpuolustajia ja yhteistoimintakumppaneitamme tuesta sekä monivuotisesta yhteistyöstä.

Kannustakoon Vaasan Rannikkopatteriston ja koko rannikkotykistön arvokkaat ja muistorikkaat perinteet meitä kaikkia korkeatasoisin suorituksin myös tulevana vuosikymmeninä! ■

"Uusien tuliasemien valmistelu on jo aloitettu".

Vaasan Rannikkopatteriston taival

TIMO IKONEN

"Vaasan Rannikkopatteristo on ollut Vaasassa lähes 30 vuotta. Se on vakiinnuttanut asemansa maanpuolustusystävällisen Etelä-Pohjanmaan ainoana joukko-osastona. Puolustusvoimien organisaatiouudistus 1990-luvun alettua mullistaa monen joukon ja laitoksen elämän, mutta ei ksettane erityisen paljon VaaRPstoa."

(Vaasan varuskunnan historia, 1991)

Jatkosodan kokemukset osoittivat liikkuvan rannikkotykkistön välttämättömyyden. Puolustusvoimien kautta aikain yleisimmän syyn eli rahapulnan vuoksi asiassa päästiin eteenpäin hyvin hitaasti. Kuitenkin jo vuonna 1949 oli esitetty moottoroidun rannikkotykkistöpatterin muodostamista. Tällöin tykkikalusto olisi ollut 122 K 31 ja sijoituspaikana Hangon Tulliniemi. Pääesi-

kunta eväsi tämän nopeasti. Perusteluina ilmoitettiin, että moottoroitu rannikkotykkistöpatteristo perustetaan ja sijoitetaan Vaasaan.

Seuraavana vuonna Pääesikunta pyörsi päätöksensä ja antoi Merivoimien Esikunnalle luvan moottoroidun rannikkotykkistöpatterin perustamiseen edellyttäen, ettei tästä synny kuluja. Näin Turun Rannikkotykkistörykmentissä muodostettiin Janhual-

Tulo. Tykit ja vetäjät saapuvat Vaasaan 27.8.1964

Vaasan kaupunki lahjoitti sille lipun 3.6.58 ja Lippujuhlapäivänä Tasavallan Presidentti luovutti sen juhlallisesti Vaasan Rannikkopatteristolle. Patteristolle haettiin paikkaa vielä seitsemän vuotta. Kun Upinniemi meni laivastolle eivätkä Rihtniemen maanviljelijät suostuneet myymään maata, vaihtoehdot olivat vähissä. Siirto Vaasaan tuli kuitenkin mahdolliseksi vasta vuonna 1964, kun Vaasassa ollut Jääkäripataljoona 1 siirtyi Sodankylään.

Alku Vaasassa

Vaasassa Patteristoon liitettiin "väliaikaisesti" soittokunta, jonka siirtoa Sodankylään lykättiin toistaiseksi, sekä vastaperustettu Vaasan korjaamo. Lisäksi perustettiin uusi perusyksikkö. Tuoppiin, joissa Jääkäripataljoonan aikana oli ollut majoitettuna noin 15 miestä, jouduttiin nyt majoittamaan 20 miestä saapumiserien kasvetua kahteen sataan. Kuitenkin varusmiesten majoitustilat olivat huomattavasti paremmat kuin Suomenlinnan aikana. Sekä varusmiehet että henkilökunta olivat kotoisin pääosin pääkaupunkiseudulta. Sopeutuminen Vaasaan ei aluksi sujunut ongelmitta. Henkilökunnan huono asuntolanne parani, kun vuonna 1956 valmistui "vanhan siirtolan" rakennus. Kun saapumiseriin tuli myös pohjalaista verta, varusmiestemme ja Vaasan nuorison välit tasaantuivat.

Esikuntapatteri on ollut samassa rakennuksessa perustamisestaan vuodesta 1965 ja se kotiuttaa viimeisenä yksikkönä varusmiehensä 8.12.1998. Yksikössä on annettu aina sekä perustettua huollon erikoiskoulutus. Nykyinen 1. Pri oli alkujaan nimeltään Tulenjohto- ja mittauspat-

le kaksitykkinen moottoroitu patteri kalustonaan 152 H 37. Patteri kävi ammunnoissa mm. Kuuskajaskarissa.

1. Erillinen Rannikkotykkistöpatteristo

Puolustusvoimien organisaatiouudistuksen yhteydessä perustettiin 1. Erillinen Rannikkotykkistöpatteristo, joka päätettiin sijoittaa tilapäisesti Suomenlinnaan. Merivoimien Esikunta oli esittänyt nimeksi Vaasan Rannikkopatteristoa ja väliaikaiseksi sijoituspaikaksi Santahaminää. Siirto Vaasaan oli ilmeisesti myös Pääesikunnan suunnitelmassa, koska patteristoon liitettiin heti alusta alkaen Vaasan edustalta Sommarön vartioliinake, jota hallinnoitiin Suomenlinnasta 12 vuotta.

1. Erilliseen Rannikkotykkistöpatteristoon kuului esikunta, esikuntapatteri, kaksi moottoroitua rannikkotykkistöpatteria ja tuo edellä mainittu vartioliinake.

Vuoteen 1960 saakka varusmiehet saapuivat palvelukseen kuten merivoimissa eli kahdesti vuodessa ja tämän jälkeen maa-

voimien tapaan kolmasti. Tällöin saapumiserien vahvuudet olivat 100–150 miestä, pääosin Etelä-Suomesta. Etenkin helsinkiläiset varusmiehet halusivat mielellään palvella kotikaupungissaan. Patteristossa oli sen aloittaessa 23 upseeria, 3 sotilasvirkamiestä ja 48 kanta-aliupseeria sekä 3 siivilliviranhaltijaa.

Koulutus- ja majoitusolosuhteet olivat Suomenlinnassa huonot. Varusmiesten majoituskasarmi, "Vaasan kassu", oli ahdas, kylmä ja kirjaimellisesti vaarassa sortua. Vesi noudettiin aamuisin sisään sangoilla, käytettiin peseytymiseen ja sen jälkeen wc:iden huuhteluun. Koulutuskalustona oli 152 H 37. Yhdeksän tonnin tykkien liikutteluun Suomenlinna oli yksinkertaisesti aivan väärä paikka. Siksi patteristo kävi paljon muualla harjoituksissa. Patteristo matkusti paljon ja harjoitteli Rovajärvi-Lohtaja-Kirkonmaa-Korppoo-neliön sisällä parhaimmillaan 16 harjoituksessa vuodessa. Laiva- ja junakuljetukset tulivat "Mustalaispatteristolle" tutuiksi.

Vaasan Rannikkopatteristo

1.1.1957 1. Erillinen Rannikkotykkistöpatteristo sai uuden nimen.

AUK lähtee ampumaleirille Sommarösundiin 12.7.1965. Mukana 76 ItK.

teri. Se on kouluttanut aina tulenjohtomiehet sekä pääosan viestimiehistäkin. Siinä on yleensä annettu sekä perus- että erikoiskoulutusta.

2. Ptri on ollut koko ajan nykyisessä paikassaan tuliasemapatterina ja sen nimi olikin alkuun yksinkertaisesti vain Tykkipatteri. Vuonna 1971 sen nappuriin entisiin RauK:n tiloihin perustettiin toinen tuliasemapatteri eli 3. Ptri. Nämä vuorottelivat kouluttaen yhden ikäluokan alusta loppuun. 3. Ptri tuli vuonna 1990 puhtaasti kertausharjoitusyksikkö. Se vaihtoi AuK:n kanssa paikkaa vuonna 1991 ja on ollut siitä lähtien "Tiilikasarmissa" aitojen ulkopuolella. 3. Ptri alkoi antaa varusmieskoulutusta jälleen vuonna 1995. Nykyään yksikköön on keskitetty sotilaspoliisien erikoiskoulutus ja yksikkö kouluttaa vuodessa lähes 200 sotilaspoliisimiestä ja -aliupseeria kahdeksaan eri LMP:n joukko-osastoon.

Moottoroidun rannikkotykistön aliupseerikoulutus on annettu omassa aliupseerikoulussa jo vuodesta 1954. Kurssien vahvuudet ovat kasvaneet 30:stä nykyiseen lähes sataan oppilaaseen. Koulun sisäinen linjakokoin py-

syi aina 90-luvulle vakiintuneena; tulenjohto- ja mittauslinja sekä viesti-, keskiö- ja tykkilinja. Nykyään keskiö- ja tykkilinja on yhdistetty tuliasemalinjaksi joka antaa tykki- ja laskinkoulutuksen lisäksi myös mittauskoulutusta. Uutena linjana tuli 1997 sotilaspoliisialiupseerilinja, joka onkin kooltaan ylivoimaisesti suurin. Vaasassa AuK, alkujaan nimeltään RauK, on ollut vuodet 1964–71 ja taas vuodesta 1991 nykyisessä rakennuksessa Raastuvankadun puoleisimmassa yksikössä. Vuodet 1971–91 AuK oli "Tiilikasarmissa".

Keskiöstä elektroniikkaan

Ammunnan laskenta on kokenut vuosien varrella suurimmat muutokset. Alkuun keskiö oli samanlainen kuin kiinteässä rannikkotykistössä. Keskiöjaos oli jaettu kolmeen vaunuun: suunta-, matkailite- ja tasovaunuun. Kun tykille kehitettiin Rt:n kiertokaukoputki, suuntalaitetta voitiin yksinkertaistaa, ja kun taso siirrettiin teltaan, koko muu keskiö saatiin mahtumaan yhteen hinattavaan vaunuun. Taitava keskiöjaos toiminnassa ahtaassa vaunus-

sa on yksi koko rannikkotykistön suurista saavutuksista. Kunnan "höyrykeskiön" tulenavausnopeuden saavuttaminen on nykypäivän laskinkalustollakin haastava suoritus. Keskiö sitoi kuitenkin paljon miehiä ja siksi sitä kevennettiin edelleen. Tuloksena oli yksinkertaisempi tasokeskiö. Se voitiin sijoittaa yhteen teltaan ja vaati vain murto-osan entisestä henkilöstöstä. Tietokoneiden tulo takia tämä viimeisin keskiötyyppi ei juuri ehtinyt käyttöön.

Vuonna 1984 saatiin käyttöön rannikkotykistön ammunnan laskin, RAL. Tämä oli liikuteltava ammunnan laskentaversio kiinteän rannikkotykistön RAVAlista. Tässä patteriston kaikkien tykkien laskenta hoidettiin yhdellä, nykymittapuissa naurettavalla, tietokoneella. Aika ajoi nopeasti RAL:in tietokoneen ohi. Jo vuonna 1986 tehtiin päätös patterikohtaisten laskinten kehittämisestä. Vuonna 1998 RANTA-järjestelmä on jo käytössä ja sen patteristolaskinversio on jo kokeilussamme.

AT-S vetäjäksi

Patteristo sai vuonna 1960 tykkinsä vetäjiksi amerikkalaisten White puolitelaketjuvaunujen tilalle neuvostoliittolaiset raskaat AT-S telavetäjät. Näiden pelättiin (ja syystäkin) tuhoavan Vaasan katujen päällysteet. Siksi ajamista kestopäällysteellä piti rajoittaa. Hellesäällä asfaltoidulla maantiellä ajaminen olisi ollut tuhoisaa. Kumipyöräisiin vetäjiin siirryttiin vuonna 1972 Krazien myötä. Samana vuonna pääkalustoksi tuli 130 K 54. Harjoitusytkkeinä käytettiin alkuun 76 ItK 31, myöhemmin 76 K 36:ta. Muita käytössä olleita tykkeitä vuosien varrella ovat olleet 122 K 31 ja 122 K 60.

Patteristo on sijoittunut rannikkotykistön joukko-osastojen välisissä kilpailuammunnoissa vuodesta -64 keskimäärin hiukan paremmalle puolelle. Kenttätykistön kilpailuammuntoihin on

osallistuttu vuodesta 1980 vaihtelevalla menestyksellä. Patteristo on ollut kaikilla sijoilla ensimmäisestä viimeiseen. Voitto on vuodelta 1993.

Patteristo tänään

Nykyisessä kahden saapumiserän järjestelmässä patteristoon astui palvelukseen 300 miestä ja 10–20 naista kahdesti vuodessa. Miehet ja naiset ovat Vaasan Sotilasläänin alueelta ja halukkaita on ollut liiankin kanssa. Ikäluokista n. 10–15 % on ruotsinkielisiä. Kolmesta peräkkäisestä ikäluokasta on tuotettu yksi sodanajan RtPsto. Patteristo on vastannut RtPstojen kertausharjoituskoulutuksesta. Toinen tärkeä tehtävä on ollut sotilaspoliisien kouluttaminen sekä omaan että seitsemän muun LMP:n joukko-osaston tarpeeseen.

Kun nykypäivän Vaasan Rannikkopatteriston kokoa verrataan vuoden 1952 patteristoon, voi havaita, että varusmiesten määrä on nykyään melkein kaksinkertaistunut. Toimiupseerien rivivahvuus on suunnilleen sama kuin silloisten kanta-aliupseerien, upseerien määrä on pudonnut reilusti alle puoleen ja siviilihenkilöiden määrä on yli 20-kertaistunut. Tästä voi vetää kaksi johtopäätöstä. Nykyään varusmiehiä koulutetaan paljon vähemmän heidän kannaltaan toisijaisiin huollon tehtäviin, mutta

toisaalta varusmiestä kohti on paljon vähemmän kouluttajia, etenkin upseereja, kuin vuonna 1952.

Patteriston tila- ja harjoitusaluekysymyksissä on tapahtunut viimeisen 10 vuoden aikana valtavaa kehitystä. Koulutustalon valmistuttua 1989 tilaongelma ratkesi kertaheitolla. Varasto-ongelmista päästiin, kun yleisvarasto valmistui 1991. Harjoitusalue-tilanne parani vuonna 1987, kun Laihian ja Jurvan alueelta saatiin käyttöön yhteensä 1000 hehtaaria harjoitusmaastoa. Viimeisin ongelma, ampumarata- ja lähiharjoitusalue, ratkesi vuonna 1989, kun Kivijärven noin 230 hehtaaria saatiin käyttöön. Alueelle valmistuneesta harjoitus- ja ampuma-alueesta onkin tullut patteriston toinen koti. Kun vielä 160 km päässä on Lohtajan leirialue ainoana paikkana, jossa kyetään ampumaan meriammuntoja RtPstolla, voi todeta että alueiden puolesta kaikki on kunnossa.

Viimeinen vuosi

Kun patteristo 31.12.1998 lakkautetaan, Pohjanmaan sotilassoittokunta jää Vaasaan. Se onkin ollut Vaasassa jo vuodesta 1952, josta tosin vuodesta 1964 vain toistaiseksi ja jää jatkamaan maanpuolustustyötä Vaasan Sotilasläänin alueelle, siis toistaiseksi. Vuoden 1993 rakennemuutos oli hyväken-

raaliharjoitus tätä vuotta varten. Patteristoa oltiin tuolloin siirtämässä jopa viiteen eri paikkaan. Suunnittelun pitkäjänteisyyttä kuvaa tilanne, jossa Niinisaloon käsketyt patteriston "tiedustelijat" saivat matkalla autoon soiton: "... ei, ei, ei Niinisaloon vaan ajakaa Upinniemeen!".

Ikäluokka I/98 jää patteristomme viimeiseksi. Sen johtajien käytännön johtamiskoulutus jää pakostakin vakaaksi, kun 9.9. alkaen johtamiskaudella johtajat harjoittelevat johtamalla toisiaan ja pakkaavat siinä sivussa pois lähetettävää materiaalia. Henkilökuntamme hajasijoitetaan ympäri lähinnä läntistä maanpuolustusalueita. Yhtään vakanssia ei alunperin siirretty merivoimiin. Vakanssien jaon suunnittelua kuvaa tilanne, jossa upseeri suunniteltiin siirrettäväksi Hämeenlinnaan ja hänen vaimonsa pari sataa kilometriä idemmäksi. Ratkaisu sekin. Näiden syiden vuoksi n. 10 % henkilöstöstä on jo sanoutunut irti ja 20 % sanottaneen irti.

Lopuksi puheenvuoro samalle teokselle, josta aloitinkin: "Silit patteristolla on syytä suhtautua luottavaisesti tulevaisuuteen. Hyvä tykistölinen taito, yhteen hiileen puhaltava henkilökunta ja yleensäkin maanpuolustukselle myönteiset näkymät antavat uskoa ja voimaa tällä saralla". ■

Lähtö Vaasasta vuonna 1998.

Arvoisa lukija

■ Tapasin eläkkeellä olevan, varusmiesaikaisen kouluttajani 12.5.98 hotelli Palacen alakerrassa. Sotilasmestari oli pukeutunut tummaan pukuun. Hänen ilmeensä oli murheellinen. Kysyessäni, minne mies oli menossa, sain kuulla vastauksen: "Hautajaisiin". Esitin osanottoni ja kysyin, oliko poismennyt kovinkin läheinen. Vastaus oli lyhyt: "Kyllä, rykmentti".

Kulttuurin ja organisaation muuttaminen on kuin sodankäyntiä: taistelukentältä löytyy kurjuutta, tuhon jälkiä ja miestappioita. Se on koettelemus, josta läheskään kaikki eivät selviydy. Muutoksen toteuttaminen ilman henkilöstötappioita on joko suoranainen ihme tai varma osoitus huonosta johtamisesta.

Voideaanko tappioita vähentää?

Mielestäni kyllä. Mutta kulttuurin muuttaminen kaipaa muutosagentteja, joilla on rohkeutta rikkoa normeja, nousta esteille ja kieltäytyä ulvomasta vanhan susilauman tavoin. Kulttuurin muuttaminen ei kuitenkaan ole henkilöiden ja perinteiden aliarvioimista – kriittistä tarkastelua kylläkin. Myös aikaisemmat saavutukset ja tulokset on otettava huomioon ja niitä tulee jatkojalostaa edelleen. Viestikapula ei saisi pudota missään kehityksen vaiheessa, sillä uuden vauhdin ottaminen vie aina oman aikansa. Vauhtia voi kuitenkin säädellä suunnantarkistusta varten. Kapulan asentoa voi korjata, mutta siitä on pidettävä lujasti kiinni. Ihmiset ovat pääsääntöisesti muutoksessa mukana, jos he tietävät, min-

ne mennään. Tiedottaminen ja koulutus ovat avainsanoja kaikissa muutoshankkeissa. Valta on sillä, joka tiedottaa ja kouluttaa.

Pakolla vai vapaaehtoisesti?

Tarina kertoo entisestä piikatyöstä, joka oli ollut yöreissussa rengin kanssa. Aamulla navetassa toinen piika tiedusteli, oliko tämä mahdollisesti suostunut rengin pyrkimykseen. Vastaus oli napakka: "Annoin, mutta sain samalla itsekin". Piikatyön sanoma kannattaa muistaa tänäkin päivänä. Yhteistoiminta on vuorovaikutusta, antamista ja saamista.

Kielteiset ennakkoluulot ja asenteet lähtevät liikkeelle epämääräisestä tiedottamisesta. Yksipuolista ja pakonomaista sanelupolitiikkaa on syytä välttää viimeiseen asti. Ylimielisyydellä voidaan tuhota uskomattoman paljon.

Tulevalle vuorovaikutukselle

Muistakaamme hyvät käytöstavat ja toistemme arvostaminen. Kunnioittakaamme saavutuksia, joihin monet ovat uhranneet aikaansa ja vai-vaansa.

Nyt ei ole saaliin jaon aika. Nyt rakennetaan uutta yhteisesti – siellä missä rakennetaan.

Aurinkoista kesää kaikille

Eero Sivunen
päätoimittaja

Kivijärvi soveltuu monipuoliseen koulutukseen.

Kivijärven harjoitusalue — yhteistyön tulos

PAULI SALO

Vaasan Rannikkopatteriston lähiharjoitusalueet eivät täyttäneet vaatimuksiaan 1980 luvun alussa. Harjoitusalueita etsittiin kuumeisesti lähialueilta kunnes 1986 Laihian kunta ja seurakunta tarjoutuivat antamaan käyttöön tykistökoulutukseen soveltuvat alueet noin 50 kilometrin etäisyydeltä Vaasasta.

Samoihin aikoihin oli käynnistynyt Vaasan moottoritien jatkorakentaminen. Moottoritien linjaus kulki lähellä ampumaradan taustavallia, joten ampuminen radalla ei olisi ollut mahdollista ilman suojavallien huomattavaa korottamista. Alueen vuokrasopimus oli myös umpeutumas- ja omistajalla oli maille muuta käyttöä. Päivittäisiin harjoitukseen tarvittiin myös tarkoituksenmukainen harjoitusalue. Samaan aikaan siviiliseuran ampumaradat olivat saamassa hädän ympärille kasvaneen asutuksen vuoksi. Ongelmille päätettiin löytää yhteinen ratkaisu. Patteriston voimavarat eivät yksin riittäneet suuren projektin läpiviemiseksi. Siksi päätettiin muodostaa toimikunta, johon kuuluivat patteriston lisäksi Vaasan kaupunki, kaikki ampuma- ja metsästysseurat sekä pelastuskoirayhdistys.

Kaavoitus ampumarata-alueeksi hyväksytään

Toimikunta laati kunnianhimoisen suunnitelman yhteisestä harjoitusalueesta ja ampumaurheilukeskuksesta. Vaasan kaupungilla oli 123 hehtaarin suuruinen metsäalue Pilvilammelta noin yhdeksän kilometrin etäisyydellä patteristosta. Alueen vaihtokaupaksi suunniteltiin muita patteriston hallinnassa olevia maa-alueita.

Alueen rakentamisesta käytiin vilkasta keskustelua sekä poliitikkojen kesken että yleisön osastossa. Vastustajia löytyi erityisesti erään puolueen kunnallisjärjestöstä. Pilvilammen kaavoitus ampumarata- ja harjoitusalueeksi hyväksyttiin 12.1.1987 niukalla äänten enemmistöllä.

Sopimus maa-alueen vuokrasta

Varsinaisen maakaupan lisäksi sovittiin 87 hehtaarin vuokra-alueesta, johon puolustusvoimilla on korvaukseton käyttöoikeus. Eri seurojen ja yhdistysten kanssa laadittiin vuonna 1991 sopimus, jossa yhdistykset vuokraavat maa-alueet 25 vuodeksi. Sopimus jatkuu vuoden kerrallaan, elleivät sopijaosapuolet sano sitä irti.

Harjoitusalueella on tällä hetkellä 150 metrin sähköistetty ja valaistu rata, erikoistilannerata kaupunkitaistelua varten, poltto- ja tuliasemat patteriston tuliporalle. Siviiliratoja alueella on kansainväliset mitat täyttävä pistooli- ja pienoiskivääri-rata, hirvirata, trap- ja skeetrata sekä pelastuskoirarata.

Erikoistilanneradan puolivalmiita kerrostaloja.

Erikoistilannerata

Erikoistilannerata suunniteltiin yhdessä poliisin ja merivartioston kanssa. Rata otettiin käyttöön 19. 3. 1997. Samaan aikaan eduskunnassa aloitettiin keskustelu puolustuspoliittisesta selonteosta. Erikoistilannerata mahdollistaa hyvin kaikista kah-

deksasta joukko-osastosta tulleiden sotilaspoliisikursseista koulutuksen jo tämänhetkiseksi valmiudessa. Rakennustyöt radalla pysähtyivät lakkautuspäätöksen jälkeen. Alueen 82 000 markan sähköistys- ja katuvalojärjestelmä jäi odottamaan asentamista.

Kivijärven harjoitusalueen

jatkosta ei ole tehty päätöksiä. Vaihtoehtojen ääripäinä ovat harjoitusalueen siirtyminen kokonaan Vaasan Sotilasläänin Esikunnalle tai koko maa-alueen myyminen. Mm. siviiliseurojen vuokrasopimusten mahdolliset vaikutukset myyntiin selvitetään. ■

YANMAR
EKSTRÖM
POWER

Veinilaaksontie 1, PL 1, 02621 ESPOO
Puh. 09-591 91 Fax. 09-591 9412

VARATTU

KALLION ASEPAJA OY
02-5541 357, 040-5020 741

SAKO JA TIKKA ROSTERIT
REMINGTON HAULIKOT
WINCHESTER HAUL/KIV
BAIKAL HAULIKOT/RIHLAT
COLT AR-15 HB, ALKUPER. 6800,-
RUNSAASTI KÄYTETTYJÄ ASEITA.
LAAJA PATRUUNA JA
LUOTIVALIKOIMA.
ANSCHUTZ KILPA-ASEET

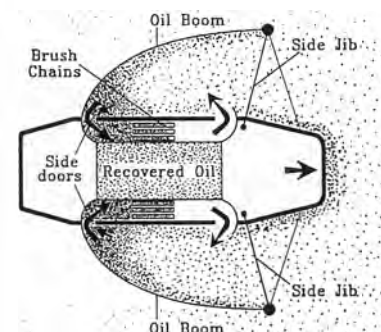
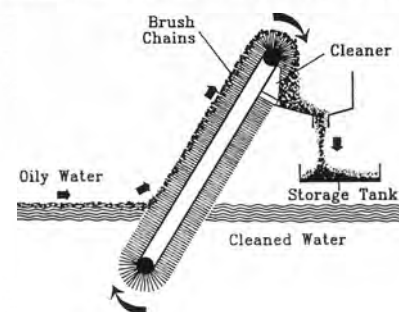

TIISTENJOEN
OSUUSPANKKI

Kuortaneentie 1506, 62165 TIISTENJOKI
Puh. (06) 437 7098

LORI® Öljyntorjunta

Saves Our Shores

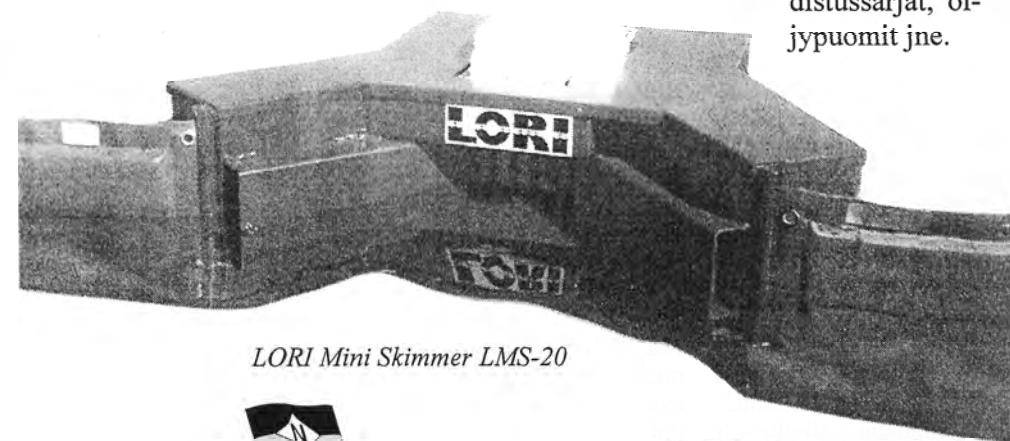
LORI harjateknologiaan perustuvat öljyntorjuntalaitteet ovat käytössä jo noin 170 aluksessa ympäri maailmaa. Harjakasetin muodostaman kuljettimen avulla saadaan vedestä tehokkaasti ylös niin öljy kuin sen seassa olevat roskat ja mm. levä.

Eräs LORI järjestelmän merkittävistä eduista on sen keräysnopeus, n. 3-4 kertainen perinteisiin keräysjärjestelmiin verrattuna. Tämä merkitsee vastaavasti laajempaa puhdistettua aluetta. Juuri se on tärkeää, ennenkuin öljy ehtii saastuttamaan rantoja!

UUTUUS! LORI Mini Skimmer LMS-20, jonka kapasiteetti ylittää aina 25 m³/h.

LORI tuotteita: Harjakasetin avulla toteutetut keräysjärjestelmät asennettuina aluk-

sen keulaan, sivuille tai sisäänrakennettuna. Lisäksi kelluvat kerääjät, rantojen puhdistussarjat, öljyjyömit jne.

LORI Mini Skimmer LMS-20

NORDSTRÖM
GROUP

Oy LMP Patents Ltd Ab
PL 119 07901 Loviisa
☎ 019-533 267 fax 019-531 070
lori.products@kolumbus.fi

Lippurykmentti 80 vuotta

JUSSI VOUTILAINEN

Suomenlinnan Rannikkorykmentti vietti viimeistä vuosipäiväänsä 80-vuotisjuhlallisuuksien merkeissä. Suomenlinnassa järjestettyä lipunnostoa ja paraattia juhlisti upea kesäinen ilma.

Päivä aloitettiin nostamalla Suomen siniristilippu Kustaanmiekan valleille.

Päivä aloitettiin nostamalla Suomen siniristilippu Kustaanmiekan salkoon. Lipunnostoa säestettiin rykmentin kunniamarssilla ja Zyllenbeckin valleilta ammutuilla 21 kunnialaukauksella. Puheessaan eversti Hanno Strang palautti mieliin kauan sitten sanottu: "Nyt on Suomi vapaa, nyt liehuu leijonalippu vanhan linnoituksen harjalla. Älköön mikään vihollinen koskaan laskeko sitä."

Kustaanmiekan valleille oli ryhmittynyt koko rykmentti ja Suomenlinnan rannikkotyökiskillan lippuvartio sekä runsas joukko kutsuvieraita. Lipunnostosta paraatijoukot siirtyivät sotamarsalkka Ehrensvärdin haudalle.

Seppeleenlasku

Ehrensvärdin haudalle historiallisten rakennusten keskelle saapuivat Suomenlinnan perustajan muistoa kunnioittamaan kaikki lipunnostossa mukana olleet joukot. Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Jussi Hautamäki suoritti paraatikatseleksen rykmentin komentaja eversti Hanno Strangin kanssa. Puheessaan paraatijoukoille Hautamäki kehotti rykmenttiläisiä olemaan ylpeitä kättensä työstä. Sepeleen laskivat Ehrensvärdin suvun edustajat, Valtio, Puolustusvoimat, Helsingin kaupunki sekä Ranskan, Venäjän ja Ruot-

sin valtioiden edustajat. Puolustusvoimien sepeleen laskuun osallistuivat maanpuolustusalueen komentaja, Suomenlinnan Rannikkorykmentin komentaja ja merisotakoulun johtaja.

Ohimarssi

Ohimarssi toteutettiin merimarsina. Rykmentin veneitä oli 14 ja Killalta yksi. SP-1:n tuotua paraatin komentajan everstiluutnantti Henrik Nysténin Kustaanmiekan portaille alukset tulivat partaati miehitettyinä Kustaanmiekan rantoja hipoen.

Tunnelma Suomenlinnassa

Rykmentin lippu saapuu.

Paraatikatseleminen Ehrensvärdin haudalla.

Puolustusvoimien sepeleen laskivat kenraali Jussi Hautamäki, eversti Hanno Strang ja kommodori Risto Rasku

oli alusta alkaen kunnioittava ja hiukan haakea. Viettihän Rykmentti viimeistä Rykmentin vuosipäivää. Upea kesäinen sää ja erinomaisesti onnistuneet järjestelyt takasivat juhluvierailla ja isännille unohtumattoman aamupäivän.

Santahaminan

Paraatin jälkeen rykmentin henkilökunta, kutsuvieraat sekä Santahaminassa palvelevat varusmiehet nauttivat yhteisen juhlahounaan Santahaminassa. Lounaan jälkeen juhlayleisö veti hiukan henkeä jatkaakseen vuosipäivän

viettoa Suomenlinnan Upseerikerholla. Kerholla palkittiin rykmentistä pois siirtyneitä.

Iltajuhla

Maanpuolustuskorkeakoulun juhlasali toimi näyttämönä iltajuhlalle. Iltajuhlissa Kenraalin kannu luovutettiin kapteeni Juha Puistolalle. Rannikkosotilaskotiyhdistyksen haarikan sai yliluutnantti Juha Hakala ja eversti Laaksosen lautasen kersantti Aarne Takala.

Musiikkiesitysten, palkitsemisen ja illallisen jälkeen päästiin jatkamaan juhlaa tanssien. ■

Entiset komentajat kunnioittivat tilaisuutta läsnäolollaan. Kuvassa vasemmalta kenraali Asko Kilpinen, eversti Jorma Vuohelainen, eversti Torsti Lahti ja eversti Juhani Niska

Pahuksen pintapuolista

Saapas nähdä, mihinkä tämä maailma onkaan menossa. Kaikilla on tätä nykyä niin kamala kiire, että tuntuu ihan siltä, etteivät viisaammatkaan oikein jouda miettimään tekemisiään ja sanomisiaan. Pääasia tuntuu olevan, että väki pyörii kuin väkkärät sinne sun tänne, riippumatta siitä, onko koko touhussa järjen hiventäkään.

Jotkut luonnontutkijat ovat väittäneet, että kun tuhansien vuosien kuluttua muinaistieteilijät kaivelevat meidän aikamme maa-kerroksia, niin hyönteisten runsaus olisi tälle ajalle ominaista. Minä väitän toista. Väitän että mitä merkellisimpien tyhmyyksien määrä tulee ihmetyttämään tulevaisuuden tutkijoita.

Taisi menneinä aikoina tämä meidän maapallomme pyöriä hitaammin, kun tuntuu ihmislapsilla olleen enemmän aikaa miettiä syvällisemmin maailman menoa. Ajatellaan nyt vaikkapa Leonardo da Vinciä tai paljon myöhemmältä ajalta Albert Einsteinia. Kyllä niillä pojilla oli aikaa mietiskellä niin kouke-roisia juttuja, että vieläkin ovat tiedemiehet niiden kanssa ihmeissään. Eikä nämä olleet lainkaan ainoita. Samanlaisia uuden luojia löytyy läjäpäin historiankirjoista.

Ei sitä enää nykyään ehditä niin kovasti syvällisiä fundeeraamaan. Tuloksia vaan täytyy saada aikaan kauhealla vauhdilla, oli ne sitten oikeita tai vääriä. Tässä kohtaa joku voi väittää, että tekniikka etenee nyt nopeammin kuin koskaan aikaisemmin. Kyllähän se toki etenee, kun joskus on ollut joillakin aikaa luoda teoreettiset perusteet tämän päivän puuhasteluille. Nyt hyödynnetään jo aikaisemmin keksittyjä asioita eikä luoda mitään uutta.

Hyvänä esimerkkinä tästä ylettömästä hohumuksesta oli joku aika sitten lehdessä julkaistu uutinen jenkkiänsä toteutetusta kylmäfuusiosta. Tosi iso juttu ja oikea tieteen läpimurto, kunnes se parin päivän päästä huomattiinkin virheeksi.

Mukavahan se taas oli hymyillä ameriikan pojille, mutta samanlaisia munauksia löytyy kyllä täältä kotimaastakin. Jos ei niin runsaasti tieteen puolelta, kun sitä harrastetaan täällä niin kovin vaatimattomasti, mutta hallinnon puolelta sitäkin runsaammin. Kyllä hillitön hohuminen ja joskus melkein pärikollisuonteinen pintapuolisuus paistaa

hallintomiesten touhuissa kuin neitopaviaanin takalisto viidakon synkkytydessä.

Kyllä se sivullistakin kauhistuttaa seurata näitä juttuja. Soudetaan ja huovataan ja tehdään samojen asioiden tiimoilta uusia päätöksiä niin usein kuin kehdataan. Kyllä varmaan olisi hyvä aina jossakin vaiheessa lyödä takamus penkkiin ja fundeerata oikein kunnolla. Eikä siinä piisaisi mikään tupakki-tauko, vaan pitäisi harrastaa oikein kunnan mietintää ja ajan kanssa.

Selittäähän meillä kyllä osataan. Kun väapeli päättää lomien peruuttamisesta, niin kyllä kirjuri osaa kertoa joukolle kuinka hyvällä ja hyödyllisellä päätöksellä hallintoviranomaiset ovat jälleen päättäneet rikastuttaa heidän elämänsä. Näissä selittelyissä näkyy vaan niin valitettavan usein myöhäsyntyisyys.

Samanlainen valitettava pintapuolisen hohumisen asenne näyttää juurtuvan ihan tavallisiin immeisiin. Tämä näkyy kaikessa jokapäiväisessä elämässä. Jos nyt vaikka ajatellaan tällaisia miehiä harrastuksia, niin kyllä meillä joskus ennenmuinoin oli aina silloin tällöin aikaa istua ja nautiskella huurteluisia oikein kunnolla ja siinä sivussa parantaa maailmaakin melko lailla. Vaan kaikki muuttuu. Tietoyhteiskunnan kiireinen ihminen ehtii juuri ja juuri istahtamaan nautiakseen muutamien kännykkäpuheluiden välillä lasillisen valkoviiniä häpeällisesti jääpalojen kera ja sitten hänellä onkin jo tulenpalava kiire nettiin surffailemaan.

On se kyllä häpeällistä, ettei mukamas seurassakaan voida istua ilman puhelinta ja ettei jaloa rypälejuomaakaan enää ehditä jäähdyttämään muuten kuin lasiin viskatuilla jääpaloilla. Kaikkea se kiire teettääkin.

Ettei tässä maapallolle olisi käymässä kuten luistelijalle piruetissa. Nämä jääkenttien taituritkin kiihdyttävät aivan fysiikan lakien mukaisesti pyörimisliikkeensä aivan huimaksi, kun vievät kätensä lähelle vartalon-sa akselia. Miettikääpäs vain kuinka kauaksi päiväntasaajalta kaikki suuret padot ja vesialtaat on rakennettu.

Ehkä tämä olisi kuitenkin liian yksinkertainen selitys. Ei kiireellä ja aikapulalla ihan kaikkea sentään voida selittää. Kyllä siinä on jostain muusta oltava kysymys.

TERVEHDIMME RANNIKON PUOLUSTAJIA

KIRJAPAINO ONNELA & CO
Helsinki

KALLION SÄHKÖ OY
Helsinki

LAATIKKOTEHDAS SUOMI OY
Helsinki

TERÄSKONTTORI OY
Helsinki

JOUTSEN APTEEKKI
Helsinki

KITEK OY INSINÖÖRITOIMISTO
Helsinki

SUOMEN TURVAPROJEKTIT OY
Espoo

TILITOIMISTO MARJO MOILANEN KY
Nurmijärvi

MATERIAL-MASTER OY
Naantali

LAILLISTETTU HIEROJA ANNA KEJO
Turku

OY HANGÖ STEVEDORING AB
Hanko

DRAGSFJÄRDIN KUNTA
Taalintehdas

TAKSI JA LINJA-AUTOLIIKENNE
S-M LESKINEN
Laihia

KULMABAARI A. IJÄS
Kulloo

KOTKAN VENEKUOMU JA
SUOJAPEITE OY
Karhula

PAINOSORVAAMO K. AKKALA OY
Valkama

HAMINAN KAUPUNKI

JAKELUSUORA OY

MAAJUKKA OY
Jyväskylä

MÄNTÄN APTEEKKI

RAVEISSA RENTOUDUT

Unohda arjen kiireet

Lähde pelaamaan totoa ja seuraamaan Pohjanmaan parasta raviurheilua paikan päälle.

Seinäjoen
RAVIKESKUS

60120 SEINÄJOKI puh: (06) 4141200

Porvoon Osuuspankki

Rauhankatu 27
06100 Porvoo
Puh. 019-66 131

Vapaaehtoisesta Meripuolustuksesta

■ Vapaaehtoisen Meripuolustuksen ajankäytön pitäminen on kaikkien rannikolla ja merellä operoivien osapuolten yhteinen asia.

Yhteiskunnan suhtautuminen vapaaehtoiseen maanpuolustukseen on muuttunut varsin radikaalisti sekä poliittisella että yhteisöllisellä. Se on muuttunut positiiviseen suuntaan.

Eritoten nuoret aktiiviosallistajat suurelta osaltaan ovat tämän ymmärtäneet, ja heidän ääntään pitää kuulla.

Kun Puolustusvoimien ylin johtokin aivan ilmeisesti haluaa pelisääntöihin selkeyttä, toivottavasti myös järjestöpuoli ymmärtää yhdessä esiintymisen tärkeyden.

Yksityinen aseiden kalistelu ei johda muuhun, kuin epäluuloon asioiden oikeasta tilasta, varsinkin niiden taholta, jotka ovat perinteisesti suhtautuneet näihin kysymyksiin epäillen.

Kaikkialla on selvää, että taloudelliset ongelmat, tarvittavat henkilö- ja kalustotarpeet voidaan ratkaista vain yhteiskunnan tuella. Yksityinen sektori varmasti kantaa kortensa kekoon, jos esim. verotukseen liittyvät kysymykset voidaan Eduskunnassa ratkaista. Onhan meillä kulttuurin ja urheiluunkin sijoitettu huomattavia voimavaroja sponsorisopimuksilla.

Organisaatiomuutokset edellyttävät sopeutumiskykyä

Amiraali Esko Illi on eri yhteyksissä tuonut julki nykyisen meripuolustuksen tulevan toimintamallin. Merivoimat tukevat va-

paaehtoista maanpuolustusta ainoastaan Sinisen Reservin puitteissa. Siitä, miten yhdistyvä meripuolustus em. ajatukseen suhtautuu, ei ole selviä mielipiteitä esitetty.

Yllä esitetyn huomioon ottaen ehdotan seuraavaa järjestelyä Suomenlahden Meripuolustusalueella toimivien vapaaehtoisten organisaatioiden kohdalla:

1. Suomenlinnan Rannikotykistöklubi ry., Johtorengas ry., Rannikkojääkärikilta ry., Merivartioston reserviläiset sekä laivaston vastaavat organisaatiot yhdistävät koulutukseen, tiedotukseen ja talouteen liittyvät toimintansa
2. Aatteellinen sekä perinteisiin suuntautuva toiminta jatkuu nykyisellään.

Käytännössä tämä antaa jo olemassa olevien voimavarojen entistä paremman hyötysuhteen sekä tulo- että kulupuolella. Esim. koulutus saadaan pienemmin resurssein kohdennettua entistä suuremmalle joukkoille.

Taloudelliset voimavarat

Selvää on, etteivät kaikki suostu yllä esitettyä edes miettimään, koska esim. yhdistysten taloudelliset voimavarat eivät ole yhteismitallisia. Asiaa voidaan kui-

tenkin lähestyä seuraavasti:

– yhdistysten taseisiin kuuluva kalusto ja kiinteistöt kuuluvat edelleen yhdistyksille, mutta jokainen eri yhdistyksen jäsen saa mahdollisuuden ko. omaisuuden tarjoamiin käyttötarkoituksiin maksamalla siitä käyvän korvauksen,

– yhdistysten jäsenet maksavat jäsenmaksuna ainoastaan perusmaksun, joka ei anna mitään palveluita. Mikäli joku haluaa tiedotus- tai muuta toimintaa käyttää hyväkseen, maksaa siitä korvauksen. Tämä periaate saat-
taa hyvinkin tyydyttää passiivijäseniä, joita jokaisessa yhdistyksessä lienee suurin osa jäsenistöstä.

Halu kehittyä

Myönteisellä asenteella kenenkään ei tarvitse alistua. Yhdistyminen sen sijaan tuo kaikille osapuolille mahdollisuuden toimia asiamme parhaaksi. Hyvän olemassa olevan yhdistyksen voima on valmius muutoksiin. On oltava halu nähdä tulevaisuuteen, ja tämän me olemme kokeneet omassa toiminnassamme aikaisemminkin.

Toivon, että esitykseni otetaan edes harkittavaksi yhdistyksissä.

Pekka Ahtola

KIINTEISTÖHUOLTO KIRVESNIEMI OY

Kielotie 4-6 D, 01300 VANTAA

☎ 873 5661

Päivystys 24 h

sähkö & lämpö

alueen omalta energiayhtiöltä

VAASAN SÄHKÖ OY

Kirkkopuistikko 4, PL 26, 65101 Vaasa
Puhelin (06) 324 5111
Faksi (06) 324 5350

Huollot Korjaukset Modernisoinnit

Kokonaisvaltaista kunnossapitopalvelua teollisuudelle Suunnittelusta toteutukseen

- * kone- ja laiteasennukset
- * pneumatiikkaa ja hydraulikkaa
- * sähkölaitteet A-urakointioikeudet
- * hitsauskoneet

Tänäänkin 25 huoltoasentajamme palvelevat 900 asiakastamme erilaisissa kunnossapitoon liittyvissä tehtävissä.

TEPA-MESTARIT OY

Puunaulakatu 9 28100 PORI puh. 02-6418 400 fax 02-6332 402	Mäntyluoto 28880 PORI puh. 02-6383 400 fax 02-6383 222	Pihlaja PL 24 28801 PORI puh. 02-6255 665 fax 02-6255 666
---	---	--

TOSHIBA tekniikan huipulla

SCRIBONA SUOMI OY

☎ 09-52 721

Kulta- ja kellosepänelan erikoisliike J.A. Tarkiainen Oy

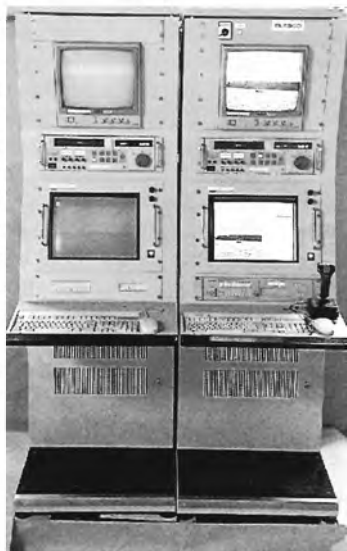
Perustettu 1918 Viipurissa

Antiikkihopea sekä antiikkikorut
Arviointipalvelu
Yrityslahjat
Yrityslahjojen suunnittelu ja valmistus
Koru- ja hopeaesineet, kellot
Palkinnot, mitalit
Kaikki alan korjaukset

TARKIAINEN
Mikonkatu 3, 00100 HELSINKI
Puh. 661 916 Fax 656 015

ELESCO

Erityisosaamista vuodesta 1975
luotettavalta järjestelmä- ja
laitetoimittajalta

Elescon kaukovalvontajärjestelmän työasema

Erityisosaamisen alueet:

- Akustiikka
- Elektromagnetismi
- Elektroniikka vaativiin olosuhteisiin
- Sovellusohjelmointi
- Järjestelmäintegrointi

Tuotteet:

- Heräteemiinien raivausjärjestelmät
- Magneettisuojausjärjestelmät
- Herätettämisradat
- Akustiset ja optiset valvontajärjestelmät
- Johtokeskus- ja esitysjärjestelmät
- Ammunnanhallinta- ja laskinjärjestelmät
- Suuntaus- ja laiteohjausjärjestelmät
- Digitaaliset puheensalauksilaitteet
- Siirrettävät laitesuojat
- Tutkajajärjestelmien apulaitteet

Elesco Oy

PL 128
(Luomannotko 4)
02201 ESPOO
puh. (09) 525 9060
fax (09) 525 90660

PL 198
(Ahlströmkatu 12)
78201 VARKAUS
puh. (017) 366 5100
fax (017) 366 5111

Suomi sai Hotchkiss-kanuunoita "Venäjän perintönä" vuonna 1918.

OVE ENQVIST

**57 mm:n 58 kaliiperin
merikanuuna mallia**

HOTCHKISS

Venäjä tilasi 57 mm:n Hotchkiss-tykkejä Ranskasta vuonna 1904. Tilaukseen kuului kolmenlaisia tykkeitä, joissa pituuskaliiperi oli 58, 50 ja 40.

Alunperin Hotchkiss-tykit asennettiin erilaisiin hävittäjiin, kuljetusaluksiin, koululaivoihin jne. Tykit poistettiin hävittäjistä 1911–1917 asennettaviksi osaksi Pietari Suuren merilinnoitusta. Niillä oli tarkoitus osallistua maihinnousun torjuntaan. Osa tykeistä muutettiin ilmatorjuntatykeiksi.

Suomi sai näitä aseita Venäjän perintönä vuonna 1918. Koska tilastoissa ei yleensä erotella 57/58 ja 57/40 H -tykkeitä, tark-

kaa lukumäärää ei voi varmuudella päätellä. Vuoteen 1939 mennessä oli saatu kunnostettua 17 kappaletta 57/58 H -tykkeitä. Vuoden 1944 ja 1950-luvun tilastoissa tykkeitä oli kahdeksan.

57/58 H -tykin alkuperäinen hylsy oli erilainen kuin muiden 57 mm:n tykkien hylsy, eli tavallista Nordenfelt-tykin hylsyä pitempi. Tämä antoi aseelle suuren lähtönopeuden ja kantaman. Alkuperäisen 57/58 H -tykin ääni oli kuitenkin "repivä" ja se rikkoi jopa tykkimiesten rumpukalvoja. Tämän takia joitakin tykkeitä romutettiin sotien aikana. Joitakin kuluneita sisusputkia uusittiin Suomessa Valtion tykkiteh-

taalla (VTT) jatkosodan aikana vuodesta 1942 alkaen. Ne valmistuivat vuoteen 1944 mennessä. Putkiin tehtiin patruunapesä "tavallisia" Nordenfelt-laukauksia varten.

Jatkosodan jälkeen tykit evakuoitiin merivoimien varikoille vuonna 1945. Vuonna 1949 tykkeitä kunnostettiin ja niitä jaettiin joukoille käytettäväksi. Tykkimalli oli käytössä 1960-luvun puoliväliin saakka, jolloin ne evakuoitiin Asevarikko 5:een ja hylättiin.

Lisätietoa rannikkotykeistä haluaville tiedoksi: Sotamuseon kirja "Itsenäisen Suomen Rannikkotykit" ilmestyy kesällä 1998!

Suomenlinnan Upseeriklubi – historiasta nykyaikaan

Augustin Ehrensverd Yxtöttisen haave tarumaisen Atlantiksen kaltaisesta valistuneesta valtakunnasta muotoutui kiviseksi linnoitusketuksi Helsinginedustalle. Linnoittamissuunnitelman mukaiset työt alkoivat Susiluodoilla 1748, mutta laajenivat jo 1750 noudattelemaan Ehrensverdin suunnitelmaa kaksiosaisesta linnoituksesta – Susisaaren ja Mustasaaren päälinnoitusta ympäröivät ulkolinnoitukset. Iso-Mustasaarelle valmistui 1760 luvulla bastioni Bielke, johon kuuluneen taitetun kurtiin päällä sijaitsee Suomenlinnan Upseerikerhon kerhorakennus.

Aateliskerhosta upseerikerhoksi

Suomenlinnan venäläisen kauden alussa vuonna 1812 bastioni Bielken eteläpäätyyn valmistui puinen rakennus, jota venäläiset asakirjat nimittivät ”aateliskerhoksi”, joka tarkoittanee upseerikerhoa. Augustin Ehrensverdin suunnitelmien mukaan Suomenlinnan hallinnollinen keskus oli Susisaarella, ”linnanpihan” tietämillä. Krimin sodan pommitukset vaurioittivat aluetta kuitenkin niin pahoin, että tuo keskus siirrettiin Iso Mustasaarelle. Puinen aateliskerho purettiin ja tilalle rakennettiin tiilestä ja luonnonkivestä kaksikerroksinen rakennus, joka valmistui 1876. Voidaan siis hyvällä syyllä sanoa, että Suomenlinnan Upseerikerho toimii Suomen vanhimmassa kerhorakennuksessa rakennuksessa, joka on upseerikerhoksi rakennettu, ja jonka käyttötarkoitus on koko ajan pysynyt samana.

Suomenlinnan Upseerikerho perustetaan

Venäläinen kausi Suomenlinnassa päättyi, kun linnoitus siirtyi suomalaisille 1918. Ensimmäiset rannikkotykistöjoukot ottivat venäläisen kerhorakennuksen käyttöönsä. Suomenlinnan Rannikkotykistöpataljoonan upseerit olivat kypsyttelleet ajatusta oman upseerikerhon perustamisesta ja komentajan käskyllä tällainen perustettiin. Entiseen venäläiseen kerhohuoneistoon perustettiin lukusali, jossa ”pitää olla kaikki tarvittavat sanakirjat, päiväkäskyt sekä tykistön laskuun tilattavat jokapäiväiset ja aikakauslehdet.”

Lukusali ei kuitenkaan yksistään kyennyt tarjoamaan upseereille riittäviä palveluita. Upseerien ruokailun järjestäminen oli se seikka, joka nosti kerhokysymyksen uudelleen pinnalle loppuvuodesta 1918. Niinpä Suomenlinnan Rannikkotykistöpataljoonassa asetettiin toimikunta suunnittelemaan ”upseeriklubin” perustamista.

Pöytäkirja, joka on ”pidetty Helsingin Vartiopataljoonan Esi-kunnassa pataljoonan upseerien kokouksessa 27.1.19 sen johdosta että Suomenlinnaan on ehdotettu perustettavaksi garnisooni upseeriklubi” kertoo, että ”pataljoonan upseeristö kannattaa garnisooni upseeriklubin perustamista sillä ehdolla, ettei klubin maksu nouse yli Sa. 15:–.”

Suomenlinnan Upseeriklubi perustettiin (kerhon säännöt hyväksyttiin lopullisesti 29.12.1919), ja sen tavoitteeksi määritettiin ”valmistaa jäsenilleen tilaisuutta läheisempään keskinäiseen tutustumiseen sekä ylläpitää sotilaspalveluksen vaatimuksia vastaavaa toverihenkeä...” ”Tänä päivänä nuo ensimmäiset säännöt eivät ole perusajatukseltaan muuttuneet. Ajatus ei kuvasta vain Suomenlinnan Upseerikerhon johtajatausta, vaan siitä on ajan myötä tullut varmasti kaikkien Suomen upseerikerhojen johtajatausta.

”...ylläpitää sotilaspalveluksen vaatimuksia vastaavaa toverihenkeä, edistää upseerien sotilaallista kehitystä, tarjota upseereille tilaisuutta soveliaaseen ajanviettoon palveluksesta vapaa-aikana...”

Kerhon vaiheet itsenäisyyden aikana

Aatteellisen toiminnan lisäksi kerho toimi käytännön tarpeiden sanelemana ruokailu- ja majoituspalvelujen tarjoajana perheettömille upseereille tai ulkolinnakkeiltatulleille komennusmatkalaisille. Kerhotoiminta oli käynnissä sotien ajan keskeytyksellä, ja jatkui historian kolmen ensimmäisen vuosikymmenen ajan alussa omaksumin periaattein. Suomenlinnan Upseeriklubia pidettiin tiukasti RT 1:n upseerikerhona, avainkerhona, jonne muilla ei ollut asiaa.

Kieltolain aikaan

Kerhorakennuksen rappeutuminen, pula-aika ja eräät alkoholin anniskeluun liittyvät määräykset rasittivat kerhoa sotien jälkeisenä aikana. Kun joukko-osastot muut-

METALLIYHTYMÄ OY

Pajakatu 7-9, 11130 Riihimäki
Puh. 010802323, fax 019-736642

Metalliyhtymä Oy
Hakintie 2,
PL 67, 01301 Vantaa
Puh. 010802323,
fax (09) 873 1582

Metalliyhtymä Oy
Seterinkulmantie 44,
03600 Karkkila
Puh. 010802323,
fax (09) 226 4718

Metalliyhtymä Oy
Klemettilä, PL 230
65101 Vaasa
Puh. 010802323,
fax (06) 317 8748

Metalliyhtymä Oy
Sepelitie 23,
40320 Jyväskylä
Puh. 010802323,
fax (014) 284 419

tivat pois Suomenlinnasta ja saari siirtyi opetusministeriön haltuun – oltuaan lähes 230 vuotta sotilaiden hallussa – kerhotoiminnan pelättiin lakkaavan. Kerhorakennus jäi kuitenkin Puolustusministeriön käyttöön ja toiminta jatkui. Joukko-osastojen muutto Suomenlinnasta myös ”vapautti” kerhon jäsenyyden muillekin kuin RT 1:n upseereille.

Tosin avainkerhon periaatteita noudatetaan Suomenlinnassa vielä tänäkin päivänä. Jäseneksi hyväksytty upseeri saa kuitata itselleen avaimen, jolla on oikeus käyttää kerhon tiloja; ravintolaa sen aukioloaikoina, olutkellaria, biljardisalia ja sauna.

Vireä nykypäivä

Nykyään kuulee upseerien usein mainitsevan pelon siitä, että upseerikerhot kuolevat, ja kerhojen alkuperäinen ajatus jää unhoon. Mikä olikaan oivempi

paikka kasvattaa nuorta miestä kuin upseerikerho, jossa palveluksen jälkeen ruokailtiin, luekeltiin ja keskusteltiin palvelus- ja yhteiskunnallisista asioista.

Suomenlinnan Upseerikerhossa on lähes 650 jäsentä aktiivipalveluksessa olevia ja reservin upseereita – kaikista aselajeista ja puolustushaaroista.

Tavoitteenamme on tarjota elämyksellisiä tapahtumia jäsenistöllemme mahdollisimman halpaan hintaan, sanoo puheenjohtaja majuri Pasi Staff Suomenlinnan Upseerikerhon nykytilasta.

Kerho järjestää kuukausittain jonkin jäsentapahtuman, johon oleellisesti liittyy upseerikulttuuri, ruoka ja yhdessäolo. Me järjestämme teemailtoja. Esimerkkinä mainittakoon viime syksyn Eurooppa-ilta, Tapakulttuuri-ilta tai Olutilta, puheenjohtaja Staff jatkaa.

Lisäksi meidän repertuaariimme kuuluvat niin sanotut va-

kiotapahtumat kuten vappu- ja äitienpäivälounaat, lippujuhlapäivän cocktail-tilaisuus, isänpäivälounas ja itsenäisyyspäivän juhla.

Jäsentapahtumien lisäksi kerhon arjen täyttävät jäsenten ja heidän sidosryhmiensä omat tilaisuudet. Välillä jopa niin tiukalla aikataululla, että kerhoemännän sijainen Tiina Turpeinen on joutunut palkkaamaan itselleen apuvoimia tilaisuuksien hoitamiseen.

Nykyäikaa kerholla edustavat tänä keväänä avattu sähköposti-osoite ja kesän aikana avattava internet-sivu. Tavoitteena on mahdollisimman tehokas jäsenkunnan tiedottaminen ja aktiivointi.

Suomenlinnan Upseerikerhon jäsenet ovat ylpeitä kerhostaan ja yhtyvät varmasti ajatukseen, että upseerikerhojen henki ei saa kadota. ■

Merellistä tykistökoulutusta Santahaminassa

Tammikuussa 1997 Rannik-
kotykistökoulun luokka
Yxtottiseen asteli seitse-
män pesunkestävää uudistuneen
Maanpuolustuskorkeakoulun kol-
mannen vuosikurssin kadettia. Oli
alkanut uusi vaihe sotakoulun
opinnoissa. Alkoi koulutus, joka
oli huolella valmisteltua, laadu-
kasta ja sitä oli riittävästi.

Kevään 1997 opiskelimme
rannikkopuolustuksen perusteita.
Kesän tullen syvennyimme tor-
nitykillä tapahtuvaan toimintaan
ja perehdyimme liikkuvaan tuli-
voimaan eli rannikkotykistöpat-
teristoon. Aloitimme Santahami-
nan Saharassa, minkä jälkeen jat-
koimme kaksi viikkoa Vaasas-
sa. Siellä osallistuimme erilaisi-
sa tehtävissä opettavaiseen vii-
kon pituiseen asemanajoharjoi-
tukseen.

Kadetin elämään mahtui
muutakin kuin opiskelua. Perin-
teiset merikadettipäivät sattuivat
kohdallemme Norjan Trond-
heimiin. Päivistä voi lyhyesti to-

deta: "Pohjoismaista yhteistyötä
parhaimmillaan."

Monipuolista koulutusta

Syksyllä syvennettiin tykistölli-
siä valmiuksiamme suora-am-
muntaleirillä Hangon Russärös-
sä. Ammuntojen jälkeen palattiin
luokka Yxtottiseen ja syvennyt-
tiin linnaketaktiikkaan. Peruste-
iden jälkeen teoria muutettiin käy-
tännöksi ja yömmme tuloksena oli
linnakkeen taistelusuunnitelma.

Syksy jatkui tulenjohtoko-
mentajakurssilla, jossa perehdyt-
tiin rannikkoalueen tulenkäyt-
töön.

Työharjoittelu oli jaettu kurs-
sille tasaisesti. Osa harjoittelus-
ta sijoittui aliupseerikoulun eri-
koiskoulutusvaiheeseen ja osa
viimeisenä vuonna tulevissa
joukko-osastoissamme toteutet-
tuun peruskoulutusvaiheeseen.

Rannikkojalkaväkeen otim-
me tuntumaa kranaatinheitinkou-

lutuksen muodossa. Sotaväen
hyväksi havaitulla tavalla annet-
tiin ensin perusteet ja tämän jäl-
keen ammuttiin. Kadetit toimi-
vat kevyen kranaatinheitinjouk-
keen eri kouluttaja- ja varoteh-
tävissä sekä maa-ammuntojen tu-
lenjohtoerotuomareina.

Vuoden 1998 alkaessa pääs-
tiin nauttimaan akateemiseen so-
takoulumaailmaan meidän osal-
tamme viimeisestä tutkielmase-
minaarista Maanpuolustuskor-
keakoululla.

Leirit näytön paikka

Työharjoittelun lisäksi kevät ku-
lui tutkielmien viimeistelyssä ja
teoriaopinnoissa rannikkotykistö-
koululla.

Aselajijaksoomme mahtui
keväästä 1997 alkaen useita lei-
rejä, joissa kykyjämme koeteltiin
eri tehtävissä. Ampumaleirit, lin-
naketaktiikka ja ehkä suurimpa-
na Myrsky -97 ja YTH jäivät
mieliimme opettavaisina ja työn-
täyteisinä jaksoina.

Kurssin hengestä ja toimin-
nasta voisi todeta, että tätä ka-
dettiyhteisöämme ehdittiin arvos-
tella jopa liiankin nuhteettoman
elämän vietosta. Yöelämällä ja
muulla vastaavalla ei ole vaan
reposteltu, eikä sen ole annettu
häiritä päiväpalvelusta, ainakaan
merkittävästi. Näin kai pitää ol-
lakin, "don't mix business with
pleasure" – kuten suuressa maa-
ilmassa joskus todetaan.

Katse tulevaisuuteen

Toiminta Rannikkotykistökoulul-
la on ollut erilaisten ihmisten hy-
vähenkistä yhteistoimintaa saman
yhteisen asian äärellä. Koulun
penkillä on pohdittu joskus anka-
raankin sävyyn sodanajan olosuh-
teita ja toimintaa. Arkipäivän työ
on näiden olosuhteiden asettami-
en vaatimusten siirtoa varusmie-
hille ja edelleen reserviläisille.

Käytäntö ja arkipäivä opet-
taa sen, mikä sitten käytännössä
toimii ja mikä ei. Ammattisoti-

ERICSSON

MERIDIESELMOOTTORIT
CUMMINS 80-2000 HV
TYÖ- JA HUVIVENEISIIN

MACHINERY OY

Ansatie 5
01740 VANTAA

puh: 09-89551
fax: 09-89553315

**Rannikko-
sotilaskoti-
yhdistys ry**

AMMATTIELEKTRONIIKAN
PIKKUJÄTTILÄINEN

NOVACOM OY

Kuitinmäenkaari 14 A, 02210 Espoo
Puh. (09) 8845485, FAX (09) 8845145

TELETEKNO

S U U N T O K O N S E R N I

PL 60 (Ristipellontie 16) 00390 Helsinki • Puh. 09-396 811

Isosiivo on siivousalan ammattilainen

Suoritamme mm.

- PERUSPESUT
- VAHAUKSET
- PAINEPESUT
- IKKUNANPESUT
- KOKOLATTIA-
MATTOJEN PESUT
- LOPPUSIIVOUKSET
- ERIKOISPALVELUT

ISOSIIVO OY

MERITULLINKATU 11 D, 00170 HELSINKI
PUH. 0400-702016, 0400-702017

FISKARS CONSUMER OY AB

LAKI- JA YRITYSPALVELU

HANNU KOSKI

Laulajantie 10 B 4, 61300 Kurikka
Puh. 06-450 4520, fax 06-450 4530

laan työelämässä ei kuitenkaan
saa unohtaa kehittävää, kriittistä
mutta optimistista ajattelua ja
otetta. Vain se takaa koko asela-
jillemme arvoisensa paikan uu-

sisia uljaammassa Merivoimissa.

**Kurssinvanhin
Kadettikersantti
Mikko Laakkonen**

IN MEMORIAM

Eversti
PAAVO JOKISALO
25.6.1919–16.4.1998

Yleisesikuntaeversti Paavo Yrjö Antero Jokisalo kuoli Helsingissä 16.4.1998. Hän oli syntynyt Oulussa 25.6.1919.

Varusmiehenä talvisotaan osallistunut Paavo Jokisalo tuli "sotaylioppilaaksi" Oulun lyseosta 1940. Hän valmistui aktiivi-upseeriksi 15. Merikadettikurssilta 1943 kurssin keskeydyttyä välillä kadettien rintamapalveluksen vuoksi.

Jatkosodassa Paavo Jokisalo palveli aluksi patteriupseerina Hangon rintamalla ja sen jälkeen patterin päällikkönä Laatokan Rannikkoprikaatissa.

Jokisalo kävi sodan jälkeen merivoimien kapteenikurssin sekä suoritti yleisesikunta-upseerin tutkinnon Sotakorkeakoulun merisotalinjalla 1951-52. Miinanraivaukseen hän osallistui ryhmäpäällikkönä V Raivaajaosastossa palvellessaan sen jälkeen patterin päällikkönä ja toimistoupseerina Turun Rannikkotykistörykmentissä ja Hangon Rannikkopatteristossa.

Vuodesta 1954 alkaen Jokisalo palveli 10 vuotta Pääesikunnan järjestelyosastolla toimistoupseerina ja toimistoesiupseerina. Kotkan Rannikkopatteriston komentajaksi hänet määrättiin 1964, mistä tehtävästä hän siirtyi omasta pyynnöstään reserviin 1965.

Vakinaisesta palveluksesta erottuaan Jokisalo toimi järjestöelämän palveluksessa,

sa, aluksi kolmen vuoden ajan Sotilasaikakauslehden toimitussihteerinä ja sen jälkeen aina vuoteen 1975 Upseeriliiton pääsihteerinä. Hän vaikutti myös monissa luottamustehtävissä mm. Kadettikunnassa, Akavassa ja Upseeriliitossa sekä RtUy:n johtokunnan jäsenenä.

Useassa tehtävässään Jokisalo joutui toimimaan "urien aukaisijana". Pääesikunnan järjestelyosastolla hän oli osaltaan mukana sopeuttamassa rannikkotykistöä maavoimiin. Lyhyenä komentajakautenaan Kotkassa hän osoitti ylemmille johtoportaille alueen lisääntyneiden merivalvontatehtävien ja käytettävien resurssien välisen ristiriidan, vaikuttaen täten mm. Orrengrundin merivalvonta-aseman perustamiseen. Upseeriliitossa hänen oli vastattava niihin haasteisiin, joita edunvalvonnan kasvanut osuus järjestölle aiheutti.

Jokisalon harrastuksista etusijalla olivat postimerkkeily ja syntymäkaupungin Oulun historia.

Paavo Jokisalo tunnettiin suunnitelmallisena ja tarmokkaana upseerina. Entiset alaiset muistavat hänet vastuuntuntoisena ja sympaattisena esimiehenä.

Rannikonpuolustajat tekevät kunniata poismenneelle veteraanille.

Uolevi Tirronen

ONNI KAUPPILAN
MUISTOLLE

Keltaisen Rykmentin (RTR 2:n) veteraani opettaja, kapteeni Onni Kauppila kuoli Helsingissä 19.4.1998. Hän oli syntynyt Kärämäellä 6.10.1905.

Opettajaksi hän valmistui 1928, ylennettiin kapteeniksi 1994 ja director musices arvonimen hän sai vuonna 1978. Kauppila toimi useissa eri opettajatehtävissä vuosina 1928–1970 (sota-aikaa lukuunottamatta).

Edesmenneen aseveljemme elämässä musiikki merkitsi paljon. Ensimmäiset sävellykset syntyivät jo 1930-luvulla. Sotien jälkeiset opinnot ja kurssit loivat pohjan aikaisempaa laaja-alaisemmalle orkesteri- ja kuorotyölle. Kauppila sävelsi ja sovitti muunmuassa rykmentille omistetun "Rantamatti"-marssin. Jatkosodan aikana ja sodanjälkeisessä veteraanityössä osattiin arvostaa Onni Kauppilan musiikkityön tuloksia.

RTR 2:n valistus- ja urheilu-upseerina Kauppila toimi vuodesta 1942 lähtien. Tehtävässä hänet opittiin tuntemaan osavana ja ututterana aseveljenä, johon sekä esimiehet että alaiset luottivat. Hänen kykynsä ideoida ja toteuttaa monipuolista toimintaa laajalla alueella toimiville yksiköille tekivät hänen työstään unohtumattoman. Kauppila on ollut vaikuttamassa Rykmentin nimen tunnetuksi tulemistä. Tulitassut-orkesteri, rykmentin kuoro sekä

hänen käynnistämänsä urheilutoiminta olivat loistavaa pr-toimintaa Keltaiselle Rykmentille.

Onni Kauppila oli alusta lähtien mukana vuonna 1951 käynnistyneessä Keltaisen Rykmentin veteraanityössä. Hänestä tuli 1964 perustetun perinnetoimikunnan puheenjohtaja. Tätä tehtävää hän hoiti vuoden 1995 loppuun saakka. Toimikunnan piirissä, samoin kuin rykmenttimme laajas- veteraanijoukossa Kauppila saavutti arvostetun aseman.

Ihmisenä hän oli luottamusta ja uskoa herättävä, valpas ja avulias. Pitkän elämän kokemukset taustalla hänen ajatuksensa saattoivat siirtyä myös Karjalan kannakselle, missä hän vietti useita kesiä ennen sotia. Kannaksen muistot elävät hänen sävellystyössään.

Kannaksen torjuntataisteluista puhuttiin usein. Saatettiin myös silmällä Onnin 4.7.1944. Vilaniemessä laatimaa runoa Taistelujen tie. Onni Kauppilaa ja hänen elämäntyötään muistellessamme voimme lopuksi toistaa sanat, jotka hän lausui Suomenlinnassa muistolaattamme äärellä syksyllä 1994:

*"He eivät turhaan taistelleet,
He eivät turhaan kaatuneet,
He toivat suurimman voiton,
jättivät maallemme vapaudenkoiton"*

Verner Torvinen

TUTUT KASVOT

■ *Rannikon Puolustajan haastattelusarjassa tutustutaan aselajimme piirissä pitkään toimineisiin henkilöihin. Vuorossa on Esko Aho.*

REIJO TELARANTA

PRIORITEETTEJA TARKISTETTAVA?

nko käymässä niin, että materiaalihankinnat ovat tärkeydessä jättämässä puolustusvoimien muun toiminnan taka-alalle? Kuvitellaanko nykyään, että puolustusvoimat on vain materiaalia ja välineitä, pohdiskelee Esko Aho. Istumme Eduskuntatalon monien käytävien takana olevassa pienessä neuvotteluhuoneessa. Yritämme yhdessä kaivella eturivin poliittikon ja Keskustapuolueen puheenjohtajan pinnan alta esille pesukestävää rt-miestä vuosimalia 1980–81.

Olisiko prioriteetteja syytä hieman tarkistaa? Olisi hyvä pitää koko ajan mielessä, että puolustusvoimat rakentuu kansalaismielipiteelle, henkilöstölle, varusmiespalvelulle ja kertausharjoituksille, Esko Aho jatkaa. Ankkuroituminen vahvaan kansalaismielipiteeseen ja koko kansan tukeen on hänen mielestään ollut puolustusvoimille niin sodan kuin rauhankin aikana ensiarvoisen tärkeää.

Me voisimme täydellä syyllä nimittää puolustusvoimiamme todelliseksi kansanarmeijaksi, ellei DDR olisi aikanaan tuota hyvää sanaa pilannut, Aho heittää.

Hyödyllinen kulttuurishokki

Kun Esko Aho lokakuussa 1980 saapui Santahaminaan SIRR:n esikuntapatteriin suorittamaan varusmiespalvelua, hänellä oli edes-

ja diplomatian hienostunutta ilmapiiiriä. Harppaus kaikesta tuosta alokastupa oli pitkä ja puhutteleva.

Alokastupa oli värikäs paikka. Sinne mahtui eri ikäisiä, näköisiä ja erilaisista taustoista esikuntapatteriin päätyneitä kavereita. Taisipa joku tulla suoraan vankilastakin, Esko Aho muistelee. Juuri tuohon ”kulttuuri-shokkiin” sisältyy hänen mielestään yksi puolustusvoimien tärkeimmistä anneista. Erilaisissa alokastuvissa toisensa kohtaavat maalaiset ja kaupunkilaiset, oppineet ja vähemmälle koulutukselle jääneet, varakkaat ja vähäosaiset, sanalla sanoen kaikki kansan osat ja kerrokset. Samassa tuvassa, samanlaisissa vuoteissa, samalla tavalla varustettuina ja tasapuolisesti kohdeltuina. Sellainen on monella tavalla kasvatavaa ja uusia näköaloja avaavaa.

– Kansamme koko kirjon ja todellisuuden kokeminen tuolla tavalla on tärkeää kaikille suomalaisille, niin miehille kuin nykyään naisillekin, Esko Aho sanoo painokkaasti.

– Naisten vapaaehtoinen osallistuminen on myönteinen asia. Se on hyvä kansalaismielipiteen rakentamisen näkökulmasta. Lisäksi naisilla on ominaisuuksia ja valmiuksia, joita puolustusvoimat selvästi tarvitsee, sanoo Esko Aho, joka itse oli tekemässä asiasta poliittista päätöstä.

Pesunäytös Santahaminassa

Esikuntapatterin alokastuvasta Esko Aho siirtyi aikanaan aliupseerikouluun Upinniemeen ja edelleen Rannikkotyöstökouluun Santahaminaan. Hänet valittiin oppilaskunnan puheenjohtajaksi. Tuolta ajalta hänellä on runsaasti hyviä ja myös värikkäitä muistoja.

– Oppilaskunta ja koko koulu muodostivat mukavan pienen kokonaisuuden, missä kaikki saattoivat oppia tuntemaan toisensa. Yhteishenki oli vahva. Niinpä olemme tuolloisen hallituksen kanssa tavanneet lähes vuosittain, ja koko kurssillakin on ollut pari kolme tapaamista, hän muistelee.

Esko Ahon varusmiesaikaa mahtuu myös värikkäitä muistoja, joille jälkepäin on helppo nauraa:

– Olin unohtanut päähineeni jonnekin, ja koulun väpeli oli huomannut asian. Tuolloin oli tapana antaa moisista lipsahduksista pikku rangaistuksia. Minä sain tehtäväkseni pestä kappaleen koulun seinää. Tilaisuus herätti laajaa huomiota, yleisöä oli paikalla paljon, ja tapahtuma myös valokuvattiin. Jos huomaa käyttävässä päivystäjän pöydän paikkeilla tavallista puhtaamman kohdan seinässä, niin se on minun pesemäni, Esko Aho naureskelee.

Tuon ajan pitkän kokeilukauden Esko Aho palveli Isosaaren linnakkeella. Keski-Pohjanmaan lakeuksilla Vetelissä syntynyt ja juuri ennen asepalvelustaan elinkeinoasiamiehen viran Kannuksesta saaneen nuoren miehen maailmankuva avartui rannattomille ulapoille.

– Tuolloin oli poikkeuksellista päätyä kotiseudultaan etelärannikolle rannikkotyöstöön. Minutkin oli ensin sijoitettu Vaasaan rannikkopatteristoon, mutta koska vasta vihitty vaimoni ja yhteinen kotimme oli Helsingissä, anoin siirtoa ja myös sain sen.

– Varusmiespalvelun jälkeen yhteyteni puolustusvoimiin ovat säilyneet. Tultuani 1983 valituksi eduskuntaan maanpuolustukseen liittyvien asioiden seuraaminen on ollut 15 vuoden ajan osa työtäni. Olen toiminut neljä vuotta Puolustusneuvoston puheenjohtajana ja osallistunut Parlamentarisen puolustuskomitean työskentelyyn. Myös valtakunnallinen maanpuolustuskurssi 1984 antoi hyvää pohjaa asioiden seuraamiselle, Esko Aho sanoo.

Vapaaehtoinen järjestelmä tukee puolustusvoimien työtä

– Olen suhtautunut myötäsukaisti uuteen vapaaehtoiseen maanpuolustusjärjestelmään. On vain varottava ajattelemasta, että se voisi korvata varsinaiset kertausharjoitukset. On äärimmäisen tärkeää, että kertausharjoitusjärjestelmä pysyy hengissä, Esko Aho painottaa. Vaikka hän näkeekin uuden järjestelmän suuret mahdollisuudet, hän ei halua päästää vanhaa ja hyväksi koettua rämet-

tymään. Sekä koulutuksellisista että kansan yhtenäisyyttä vahvistavista syistä siitä on pidettävä jatkossakin kiinni.

Varaamamme aika pienessä kabinetissa alkaa olla päättymässä. Suoraan kokouksesta paikalle tulleella Esko Aholla on jo kiire seuraavaan kokoukseen. Kysäisen lopuksi, millaisia asioita hänellä henkilökohtaisesti nousee tällä hetkellä mieleen kun puhumme sotaväestä?

– Olin vuosi sitten ottamassa vastaan SIRR:n alokkaiden valan Helsingin tuomiokirkossa. Tilaisuus oli erittäin juhla ja arvostin saamaani kutsua suuresti. Tuomiokirkko oli aivan täynnä varusmiesten omaisia, kaikki olivat syvästi ja vakaasti asiassa mukana. Saatoin aistia sekä valatilaisuuden että myös sitä seuranneen juhlallisen vakuutuksen antamisen yhteydessä sen luottamuksen ja arvostuksen, jolla kansalaiset suhtautuvat omaan armeijaansa. Tässä on jotain, mistä kannattaa pitää kiinni, Esko Aho päättää keskustelunme painokkaasti.

80-vuotisen aselajin historia

Rannikkotyhistön joukko-osastojen historiaa käsittelevä kirjasarja on valmis

Yhdistymisen myötä aselajin itsenäinen historia on päättymässä. Koko 80-vuotisen aselajimme historia on nyt tilattavissa yhtenä kirjasarjana. Hinta on 150 mk / kirja.

Sarjan on kustantanut Rannikkotyhistön upseeriyhdistys.

Tilaa osa kirjoista tai koko sarja itsellesi tai ainutlaatuisiksi lahja- tai muistoesineeksi. Kirjoja myyvät rannikkotyhistöjoukko-osastot. Katso yhteystiedot lehden lopusta.

Sarja sisältää seuraavat teokset:

Kivilinnoista karkaistuun teräkseen

Lähes 1500 teksti-, kartta- ja kuvasivua käsittävän itsenäisyysaikamme rannikkotyhistön joukko-osastojen historiasarjan yleinen osa. Kirjoittajat edustavat rannikkopuolustuksen historiallisen, strategisen ja teknisen kehityksen laajaa asiantuntemusta

Suomenlinnan Rannikkorykmentti 1918-1998

Tämä mielenkiintoinen, elämää ja tapahtumia uhkuva teos kertoo, kuinka Suomen rannikkotyhistön lippurykmentti syntyi, kuinka se valmistautui tuleviin koitoksiin, kuinka se ne selvitti ja kuinka se herkeämättä turvasi pääkaupungin sotien jälkeistä kehitystä kohti kestävämpää rauhaa.

Kotkan Rannikkopatteristo 1918-1993

Kotkan Rannikkopatteriston historia kuvaa patteriston ja sen edeltäjien tyynet ja myrskyt vuodesta 1918 nykypäivään asti.

Rannikkotyhistökoulu

Teos kertoo siitä, miten Rannikkotyhistökoulu on vuosien saatossa kehittynyt nykyiseen, arvostettuun aselajikoulun asemaan.

Hangon Rannikkopatteristo 1921-1998

Pekka Silvastin kirjoittama kiehtova teos historian itsenäisyyden ajan Hankoniemeltä, sen ympäristöstä ja puolustajista.

Turun Rannikkorykmentti 1939-1994

Perustamisestaan lähtien Lounais-Suomen rannikkojoukko-osasto toimi milloin lohkona, milloin prikaatina, milloin rykmenttinä. Ympäristö ja sen sanelemat tehtävät olivat kuitenkin aina samat. Niin oli myös henkilöstön laatu. Näistä ihmisistä, heidän vaiheistaan ja ponnistuksistaan sodan ja rauhan oloissa kertoo tämä kirja yli 200 sivullaan ja kymmenien kuvien avulla.

Vaasan Rannikkopatteristo 1952-1994

Teos tarkastelee moottoroidun rannikkotyhistön kokeilu- ja kehittämistoimintaa Suomen itsenäisyyden alkuvuosista sotakokemusten kautta tähän päivään. Perinteisesti maanpuolustushenkilinen Etelä-Pohjanmaa ja maanpuolustusta lähellä olevat yhteisöt ovat keskeinen tekijä patteriston vaiheissa.

PERKAINPÖNTTÖ

■ *Perkainpöntössä julkaisemme lukijoidemme mielipiteitä ja kysymyksiä sekä vastauksia niihin. Tarttukaapa kynään!*

Korjaus viime numeron rannikkotykit n:o 11 kirjoitukseen:

Vickers 120/50 V-tykit pois-tettiin 1940-luvun lopulla. 1950-luvun puolivälissä tehtiin päätös niiden romuttamisesta.

Kiitos kelle se kuuluu

Viime numeron meritorjuntaohjukset kirjoitukselta oli jäänyt kirjoittajan nimi pois. Mielenkiintoisen artikkelin RBS 15 MK 3:n kirjoittaja on Tommi Malinen Merivoimien Esikunnasta. Kiitokset kirjoittajalle.

Odotettu kirjoitus vaateuudistuksesta saa vieläkin odottaa. Emme halua julkaista ajatuksia tai luonnosasteella olevia asioita. Kun toimituksen tiedossa on faktat puku-uudistuksesta niin reserviläisten, varusmiesten kuin kantahenkilökunnan osalta, tiedotamme toki muutoksista.

Toimitus

Hyvä RT-golfari

RT:n vuoden 1998
GOLFMESTARUUSKILPAILUT

pidetään tiistaina 18. elokuuta Tuusulan Golfklubin kentällä klo 11.00 alkaen. Rangellet voi tulla jo aikaisemmin. Kilpailutoimisto on avoinna klo 10.00 alkaen. Klubin puh. numero on 274 6080.

Kilpailuun kutsutaan kaikki virallisen golf-tasoitukseen omaavat RtUy:n, Rt-kerho Johtorenkkaan ja Rt-kiltojen jäsenet sekä rt-joukko-osastoissa vakinaisessa palveluksessa olevat ja kaikkien mainittujen avio-/avopuolisot.

Kilpailussa on naisten ja miesten sarja. Kilpailu pelataan tasoituksellisenä, 18 reikä-

senä, pistebogeykilpailuna virallisten golf-sääntöjen mukaisesti. Suurin huomioitava HCP-tasointus on 36.

Kilpailumaksu on 160 mk, joka sisältää greenfeen, aamukahvin, evään ja saunan pyyhkeineen. Palkintojen jaon jälkeen yhteinen omakustanteinen ateria Krapin Ateljeeriravintolassa jälkipelieineen.

Ilmoittautumiset Rt-aikaan kesäkuun 30. päivään mennessä: sitten katsotaan jääkö peliaikoja vielä uusille pelikavereillemme merivoimien puolelta ja UudPr:sta, joilta pyydän ilmoittautumiset 9.7.98 mennessä.

Pertti E.K. Aalto
puh. työ 09-782733
puh/fax koti 09-333325
GSM 0500213554

KORPO KOMMUN
KORPPOON KUNTA
☎ 02-4631100
fax 02-4631554

Oy Lunden & Co Ab

Juhana Herttuan puistokatu 3
20200 Turku
Puh. 02-260 9911

Turku Energia

Putkiasennus K. Alander

Rantakuja 6, 54710 Lemi
Puh. 05-4146003, 049-159418

Suomi ja Ruotsi kohtasivat jääkiekossa – mestaruus Ruotsiin täälläkin

■ Suomen ja Ruotsin rannikkotykistöupseerit pelasivat ystävyysottelun jääkiekossa Myllypuron hallissa 17.4.1998.

Ottelun alkuasetelmat olivat epävarmat; Suomen veteraanitähhtiä vastaan asetui nuorekas ja treenattu ruotsalaisjoukkue. Suomen valmentaja ja pelaajat näkivät toisensa ensimmäisen kerran pukukopissa ennen ottelua. Niukka, mutta sitäkin arvovaltaisempi yleisö sai kuitenkin nautittavakseen huikean urheiluspektaakkelin.

Suomi 3-2 johtoon

Ottelu alkoi suomalaisten painostuksella, vaikka Ruotsi menikin 1-0 johtoon jo kolmannelle peliminuutilla. Kolme minuuttia myöhemmin Jarmo Partanen vapautti Tuomo Meron vapaaseen maalintekopaikkaan eikä Mero erehtynyt. Ruotsalaisten johtomaalin (2-1) jälkeen Juha Torkkeli pääsi laukaisemaan lähietäisyydeltä hienon kiekonriiston jälkeen ylivoimalla tasoituksen. Ensimmäisen erän puolenvälin jälkeen Kari Aapro vei leijonapaidat ensimmäisen kerran johtoon Partasen ja Meron esityöstä. Ottelu jatkui tasaisena toisen erän puoleen väliin asti. Suomalaisilta taisi lopahtaa kunto, jolloin otettiin konstit käyttöön – ja jäähyaitio tuli

kotijoukkueen pelaajille tutuksi. Ruotsi alkoi takoa maaleja tasaisesti. Kolmannen erän kolme maalia viidessä minuutissa takasivat Ruotsille lopulta 10-4 voiton.

Lopputulokset ei kuitenkaan kerro ottelun totuutta. Ensi vuonna numerot ovat toisinpäin. Se edellyttää ainakin yksiä harjoituksia. Taktiikan hiominen ja ruotsalaisjoukkueen pohjakunnan romuttaminen aloitettiin jo samana iltana yhteisellä päivällisellä ja illanvietolla.

Suomi ylivoimainen maalivahtipelissä

Erityismaininnan ansaitsee koko joukkueen ohella ehkäpä koko kentän näkyvin pelaaja, Suomen maalivahti, Uolevi Piispanen. Piispanen piti Suomen pelissä mukana toisen erän lopulla loistavalla jalkatyöskentelyllään.

Parhaina pelaajina palkittiin Suomen joukkueesta Tomi Laitinen ja ruotsalaisista Andreas Nordgren. Nordgren teki ottelussa kolme maalia.

Suomen maalintekijät: 1-1 Mero (Partanen), 2-2 Torkkeli (yv), 3-2 Aapro (Mero, Partanen), 4-5 Mero

Heikki Rauhala

MERIVOIMAT 80 VUOTTA

LAIVASTON TANSSIAISET Merivoimien vuosipäivänä 9.7.1998 Merisotakoulussa Suomenlinnassa.

Tule juhlimaan Merivoimien 80-vuotisjuhlaa ja samalla uusia Merivoimia 250 vuotta täyttäneeseen Merisotakouluun torstaina 9.7.1998 klo 19.00 alkaen. Juhla aloitetaan jo rannassa maljalla, minkä jälkeen jatkamme illallisella koulun juhlasalissa. Juhla-aterian jälkeen baarien auetessa 15-henkinen eturivin sambaryhmä aloittaa illan tanssit. Tanssimusiikki jatkuu vuorokauden vaihteeseen asti. Kaikki uusien Merivoimien henkilöstö tervetuloa.

Juhla tai vierailuasua (kavaiji tai m58)
Juhla tai tummapuku
Kunniamerkit

ILMOITTAUTUMINEN tapahtuu maksamalla illalliskortin 100 mk tilille 405550-266796 juhannukseen mennessä (viimeistään maanantaina 22.6.1998). Pankkisiirtoon ilmoitus "9.7" ja osallistujien nimet ja osoitteet illalliskorttien lähetystä varten. Tiedustelut Kai Masalin, pt. (09)351 1500, pk. 698 2891.

KOTKAN RAKENNUS-TEAM OY

Rautatienkatu 4, 48100 KOTKA
Puh. (05) 218 4518, 0400-814 516
Hannu Eskelinen, rakennusinsinööri

TERVETULOAA MAANKUULULLE ROVANIEMEN VARUSKUNTAKERHOLLE

- Hotellitason majoitus
- Huoneissa televisio ja puhelin
- Korsukabinetti / sauna
- Herkullista ruokaa

Uistelumahdollisuus
Ounasjoki-Kemijoki
Asuntomessut heinäkuussa

TALVISIN HYVÄT HIIHTO- JA
LASKETTELUMAHDOSSUUDET

Tiedustelut:
Puh. (016) 181 4910
Avoimna viikolla joka päivä
klo 16.00-23.00
la-su klo 14.00-23.00

ROVANIEMEN VARUSKUNTAKERHO Someroharju

Rannikonpuolustajia tervehtii Virolahden kunta

LOUHINTA, KALLIO- JA MAANRAKENNUS

Saivotie 13, 96500 ROVANIEMI
Puh. (016) 379 4291, fax 379 7444,
auto 049 395 690, 0400 294 973

Piippo OY

PL 35, 37501 LEMPÄÄLÄ
Puh. 03-342 8222
Fax 03-342 8210

VERDANDI

HENKI- JA ELÄKEVAKUUTUS
PL 133 • 20101 TURKU • PUH. 01055 010

Autoilija Jussi Hankala

Niitynmaantie 80, 92320 Siikajoki
Puh. 08-241 144, nmt 049-383 045

FF-JET LTD AB BOX 79, 67101 KARLEBY

TEL. (06) 832 4500
FAX (06) 832 4511

HEIKKILÄN GRILLIIN

OY M. RAUANHEIMO AB

PL 254, 67101 Kokkola *06-832 3100

SATAKENKÄ OY

Kairakatu 5, 26100 RAUMA
Puh. (02) 549 0800, fax (02) 549 0850

ASIANAJOTOIMISTO PENTTI JÄRVINEN

Yliopistonkatu 12 a B Puh. 02-250 2538
20100 Turku Fax 02-250 2575

MAXMO KOMMUN

66640 MAXMO
Puh. (06) 345 0040, fax (06) 345 0227

MAALARI

ISMO KOIVISTO

Paltierintie 1 as 11, 61800 Kauhajoki
Puh. 06-231 3950, 0400-661 163

KIMITO KOMMUN KEMIÖN KUNTA

Pb/PL 7, 25701 KIMITO/KEMIÖ
Tel./Puh. 02-425 600, fax 02-423 669

ARVOPUTKI OY

PL 87, 23101 Mynämäki
Puh. 02-430 6434

SATALASKENTA OY

Isolinnankatu 28
28100 PORI

Kaarinan kaupunki

RT-KERHO JOHTORENGAS

■ Kerhon kevätkokous pidettiin 25.3.98 Suomenlinnassa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräisten asioiden lisäksi Rt:n ja Merivoimien organisaatio-uudistusta. Kokous antoi valtuudet hallitukselle käsitellä ja päättää kerhon liittyminen Siniseen Reserviin (SR). Hallituksen kokouksessa 29.4.1998 annettiin valtuudet neuvotella liittymisasiasta.

■ Rannikon Paikallisosasto (RanPAT) järjesti vapaaehtoisen harjoituksen "ISO 98" 20.-22.05.98 Isosaarella sekä "VAARA 98" 5.-6.6.98 Santahaminassa.

■ Johtorengas järjesti yhdessä RtUy:n kanssa perhetien Suomenlinnan 250-vuotisjuhlan kunniaksi 23.5.1998.

■ Perinteinen Rt-golfjärjestetään tiistaina 18.8.1998 klo 10.00 alkaen Tuusulassa. Osallistumisoikeus kaikilla rt-läisillä ja heidän perheenjäsenillään. Tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

■ Hallituksen seuraava kokous on 8.9.98 klo 18.00. Rt-kerho Johtorengas onnittelee vuosipäiväänsä viettävää ja samalla 80 vuotta 9.7.98 täyttäviä merivoimia ja toivottaa menestystä uudistusten toteutamisessa.

■ Reserviläistoiminnan ja siihen liittyvän koulutuksen osalta seuraa Helsingin Reservin Sanomien ja MPK:n kerhopalsta sekä internettiä osoitteessa <http://www.maanpuolustuskoulutus.fi/hki.html>. Yhteyshenkilöt puheenjohtaja Pentti Jänkälä (09) 7281 791 ja sihteeri Kare Vartiainen (09) 5622 100.

Bitumi-Eristysliike V. Virtanen Ky

Kaskitie 19, 33540 Tampere
Puh. 03-2552 426, puh./fax 03-2552 2455
SUORITTAA KAIKKIA BITUMIALAAN KUULUVIA ERISTYSTÖITÄ

AL-PERINTÄ OY

PL 10 33531 Tampere Puh. 03 255 4522

Yhteistyö jo käynnistynyt

■ Vaikka rannikkotyöstä ja merivoimat yhdistyvät vasta 1.7., rt-kiltojen ja Sinisen Reservin yhteistyö on jo käynnistynyt: Turun rannikkotyöstökillalla ja SR:n Saaristomeren laivueella on jo yhteistoimintaa koulutuksen saralla ja myös Kymenlaakson rannikonpuolustajain kiltä on käynnistynyt yhteistyön SR:n kanssa. Uudellamaalla yhteistoiminta on aloitettu Rannikon paikallisosaston ja SR:n Suomenlahden laivueen välillä. Tässä toiminnassa ovat mukana myös RanPAT:n yhteistyöorganisaatiot Suomenlinnan rannikkotyöstökilta, Rannikkojääkärikilta ja Rt-kerho Johtorengas sekä heinäkuun alusta myös Hangon mp-yhdistykset.

Vapaaehtoisen rannikon- ja meripuolustuksen uudet haasteet

Onnistuneella ja yhteistyössä tehdyllä suunnittelulla voidaan varmistaa, että rajallisilla taloudellisilla resursseilla saadaan aikaan mahdollisimman tehokasta ja tarkoituksenmukaista koulutusta, harjoituksia ja muuta toimintaa: osa nykyisistä koulutustapahtumista voidaan yhdistää ja näin kasvattaa osallistujamääriä samalla kun yksikkökustannukset laskevat.

Voimavaroja yhdistettäessä ja toimintaa koordinoitaessa tulee kuitenkin muistaa, että merellä ja rannikolla on myös omat erikoisosaamisalueet ja erityispiirteet, joita tulee hoitaa ja kehittää vastuullisesti. On tärkeää, että voimavaroja ja taloudellisia resursseja kohdennetaan myös näihin toimintoihin.

Samalla, kun toimintaa tehostetaan, suurennuslasin alle tulisi ottaa myös nykyiset vapaaehtoisorganisaatiot niin rt:ssä kuin merivoimissa. Lukuisissa yhdistyksissä on runsaasti hallinnollista byrokratiaa, joka kuluttaa niin henkisiä kuin taloudellisia resursseja varsinaisesta vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä. Tälläkin saralla olisi yksinkertaistettavaa ja kehitettävää - kunkin killan ja kerhon perinteitä ja muita tärkeitä arvoja unohtamatta.

Rannikonpuolustajien puheenjohtajuus Vaasaan

Viime vuosien puheenjohtaja Jouni Grönroos luovutti puheenjohtajuuden maaliskuun vuosikokouksessa Timo Koukulle Merenkurkun killasta. Ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi valittiin Mika Pyyskänen Suomenlinnan rannikkotyöstökillasta. Hallitukseen valittiin vanhojen kiltojen lisäksi myös uusien jäsenkiltojen, Hankoniemen killan ja Selkämeren rannikko-

RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILTA

Jouni Grönroos luovuttaa puheenjohtajan salkun Rannikonpuolustajain killan sihteerille Tuula Nybergille toimitettavaksi uudelle puheenjohtajalle Timo Koukulle.

killan edustajat. Rt-kiltojen kokonaisjäsenmäärä on runsaat 1500 henkilöä ja Rannikonpuolustajain killan jäsenkiltoja kuusi. Killan hallitus myöntää arvostettua Rannikonpuolustajain mitaleita, minkä lisäksi jäsenkilat palkitsevat ansioituneita varusmiehiä Rannikonpuolustajain killan plaketilla.

Kiitos yhteistyöstä

Rannikonpuolustajain killan keskeisenä tehtävänä on toimikautenani ollut vapaaehtoisen maanpuolustustyön ja koulutuksen kehittäminen sekä näin saatujen tietojen ja taitojen jakaminen eri jäsenkiltojen kesken. Työ on kantanut hedelmää ja tänään koulutustoimintaa on kaikissa rt-killoissa. Myös reserviyksikkö- ja paikallisosastotoiminta on käynnistynyt laajalti. Jätettäessäni rt-kiltojen "emokillan" puheenjohtajuuden haluan kiittää kaikki nykyisiä ja edellisiä hallituksen jäseniä, jotka ovat olleet mukana viemässä eteenpäin tätä kehitystä. Kiitos myös eri joukko-osastoille siitä vahvasta ja tärkeästä tuesta, jota jäsenkiltamme ovat saaneet. Kiitoksen ansaitsee myös Rannikon puolustaja-lehti, jonka merkitys rt-kiltojen yhteisenä äänitorvena ja viestinviejänä on kasvanut jatkuvasti. Toivon, että Rannikonpuolustajain kiltä yhdessä jäsenkiltojensa kanssa jatkaa sitä kehitystä, joka on käynnistynyt, ja ottaa rohkeasti vastaan ne uudet haasteet, joita rannikkotyöstön ja merivoimien yhdistäminen tuovat mukanaan.

Jouni Grönroos
Rannikonpuolustajain kiltä ry:n puheenjohtaja
96-98, vpj 93-96

**SUOMENLINNAN
RANNIKKOTYKISTÖ-
KILTA**

Nuorisoleiri Järvössä 23.-26.6.1997

Tulokuljetukset leirille.

■ Killan keväällä 97 aloittaman venekoulutuksen yhteydessä heräsi ajatus nuorten omasta leiristä Järvössä. Aiemmin vastaavaa toimintaa ei ollut järjestetty maanpuolustusjärjestöjen toimesta sotien jälkeen.

Koska toiminta oli suunniteltava alusta, lähes nollasta, tulimme siihen tulokseen, että partiotoiminta tarjoaa parhaat eväät leirin toteuttamiseksi. Otimme yhteyttä Kivenlahden partiolaisiin, ja siitä se lähti. Kohderyhmäksi valittiin 5-14 vuotiaat tytöt ja pojat.

Kouluttajiksi lupautuivat Topo Juhola, hänen veljensä Jogi, sekä Petsku Paananen, kovan luokan partiolaisia kaikki. Venekoulutukseen osallistuneet Eila ja Ilpo Väisänen lupautuivat huolto- tehtäviin ja allekirjoittaneella oli päivystysvuoro Juhannuksesta lähtien, joten asia oli pihvi.

Rykmentin toimesta saimme teltan, sekä Kivenlahden partiolaisilta laavun, tytöille oman teltan sekä keittiövälineet.

Kivenlahdelaisen Ravintola Olivin myötävaikutuksella laadimme leirin gourmet listan, jonka Juha ja Päivi Savolainen tekivät ja toimittivat veneellä perille säästä riippumatta, jos kohta välillä olivat soosit ja vihannekset sekaisin kelin takia. Neljä päivittäistä ateriaa hävisi nälkäisiin suihin

valon nopeudella, varsinkin keskiviikkona saunan jälkeen pidetyllä iltanuotiolla makkarat ja letut, katosivat määrästä huolimatta kuin pohjattomaan kuiluun. Väisänen pariskunta hoiteli huoltapuolen ammattitaidolla ehkä välillä ihmetellen, miksi naminami loppui aina kesken.

Leirin ohjelma oli monipuolinen. Siihen kuului lähes kaikkea, mitä hyvän eränkulkijan tulee osata. Leiriläisille tuli tutuksi suunnistus, meritaito, kalastus, sukellus ja ensiapu. Solmujenteon lisäksi tuli kaikille nuorille osanottajille tutuksi eräihmisen perustyökalut: puukko, kirves ja saha. Leirin päätti torstaina pidetyt ilmakivääri-, tikka ja pelastusköyskilpailut. Köydenvedon jälkeen voitiin todeta leirin onnistuneen jopa yli korkeiden odotusten.

Kokemuksen innoittamana kiitän kaikkia leirille osallistuneita sekä tukijoita uskoen, että kvuonna 1998 järjestettävä leiri saa mukaansa kaikkien vapaaehtoiseen meripuolustukseen osallistuvien järjestöjen nuoret. Leiri järjestetään tällä kertaa Järvössä 22.6.-25.6.1998 samoin periaattein, kuin edellisenä kesänä. Leirin hintakin on ennaltaan eli 200 markkaa. Lähemmät yksityiskohdat saa allekirjoittaneelta puh. 0400-468380.

Tulevaisuus näyttää onko meillä halua tehdä töitä nuorten parissa. Toivottavasti, sillä heidän varassaan me vietämme vanhuutemme.

Pekka Ahtola

Leirielämää.

Harakka odottaa Santahaminassa hiekkapuhallusta (Kuva Mika Pyyskänen)

Harakka-veneen kunnostus

■ Suomenlinnan Rannikkotykistökilta on ottanut itselleen haasteellisen projektin. Vuosikausi Lonnan saarella eläkepäiviään viettävä rannikkotykistön huoltoliikenteessä toiminut Harakka tulee kokemaan uuden heräämisen. Sotamuseo on antanut killan käyttöön Kuivasaaren museon liikennettä varten vuodelta 1937 peräisin olevan Harakka veneen.

Harakka on ollut osa Helsingin edustan rannikkotykistön historiaa. Se on palvellut linnakkeiden huoltoliikenteessä menneinä vuosikymmeninä. Syksyllä 1997 heräsi ajatus saada alus Kuivasaaren museoalueen huoltoveneeksi. Sotamuseo antoi killalle käyttöoikeuden alukseen ja kiltä lupasi kunnostaa sen. Alus siirrettiin Santahaminaan, missä se talvehti odottaen kevään kunnostustöitä. Kesään mennessä 10-metrinen avomallisen aluksen runko on hiekkapuhallettu, korjattu ja maalattu. Turvallisuus asetetaan kaikessa etusijalle ja siksi moottori ja hallintalaitteet uusitaan. Työt suoritetaan talkoovoimin ja alkukesästä tämä uppoumarunkoinen työjuhta lasketaan takaisin Suomenlahden suolaveteen.

Venevanhuksen kunnostuksen takana on kaksi syytä. Ensinnäkin Kuivasaaren museon esittelijät tarvitsevat vuoroliikenteestä riippumattoman mahdollisuuden kulkea saareen, jotta vierailut saadaan kunnialla hoidetuksi. Millä olisi parempi hoitaa historiallisten tykkien vieraiden kuljetukset kuin niitä aikoinaan huoltaneella aluksella? Toiseksi Harakka on osa rt:n historiaa siinä missä entisajan tykitkin. Siksi se sopiikin erinomaisesti Kuivasaaren museon alukseksi.

Mika Pyyskänen

Suomen Nestlé Oy
Niittykatu 8, 02200 Espoo
puh. 09-452 851

Finn-Gamec Oy Ab

- Kaasuvarusteet, huollot ja korjaukset
- Kaasujakelulaitteet

Puh. 09-591 6400
Fax 09-595 339

Karapellontie 2, 02610 Espoo

Laajasalon apteekki
DEGERÖ APOTEK YLISKYLÄNTIE 3 • 00840 HELSINKI

Yliskyläntie 3
Arkinen: 09-19 (kesällä 09-18)
Lauantaisin: 09-14

Puh: 698 5133
698 5034
Fax: 698 5424

TUTUSTUMISEN ARVOISIA KOHTEITA

FORTRESS RESTAURANT

PIZZERIA

TERRACE

LINNAKERAVINTOLA

PIZZERIA

TERASSI

WALHALLA

00190 SUOMENLINNA HELSINKI FINLAND PUH/FAX 09-668 552

NESTE-KATAJANOKKA
 Kanavakatu 14, 00160 Helsinki
 Puh. 09-663 377
 Avoimna ark. 7-20, la 8-18, su 9-18
Rengastyöt, pesu
öljynvaihto, AutoMatti

YAMAHA, SUZUKI, JOHNSON, MERCURY,
 MARINER, EVINRUDE, MERCUISER, OMC HONDA,
 VALTUUTETTU HUOLTO JA VARAOSAT

ESPOON VENE- JA MOOTTORIHUOLTO OY

Puh. töiden vast.otto ja varaosat (09) 8022045
 korjaamo (09) 8022049
 Kivenlahden venesatama
 Marinsatamantie 3, 02320 ESPOO

PANIMO

Ravintola Suomenlinnan Panimo tarjoaa oman oluen lisäksi monipuolisen ja kattavan à la carte -listan, sekä laadukkaita viinejä. Ravintolasalissa on tilaa runsaalle 100:lle hengelle. Rauhallinen kabinettitila av-laitteineen tarjoaa oivalliset puitteet kokousten järjestämiseen. Kesäisin toimii myös **120-paikkainen olutpuutarha** omalla myyntipisteellä ja grillillä. Ravintolassa on mahdollista järjestää mm. häitä, syntymäpäiviä tai vaikkapa 200-300 hengen cocktail-tilaisuuksia. Panimokierros on mahdollista sopimuksen mukaan. **Ravintola on auki päivittäin klo 10 - 01, terassi 12-23.**

Sotamuseo

Maurinkatu 1, 00170 Helsinki
 puh. (09) 1812 6381
 Avoimna su-pe klo 11-16, la sulj.

Erikoisnäyttely 16.8. saakka
80 vuotta sotilaskotityötä

*

Suomenlinnan kohteet:

MANEESI RANNIKOTYKISTÖMUSEO SUKELLUSVENE VESIKKO

Avoimna
 9.5.-30.8. päivittäin klo 10-16.45

Tiedustelut puh. (09) 1814 5296, 1814 5295

Lähes 100-vuotias perinteinen ravintola hyvän ruoan ja juoman ystäville. Merellisessä ympäristössä, meillä on myös aurinkoinen kesäterassi klo 9:stä alkaen valomerkin.

TERVETULOA
PUH./FAX 603 455

SUOMENLINNA
 OPASTETUT KIERROKSET RYHMILLE
 TILAUKSET PUH. 09-668 154

Muokkaamme ja värjäämme erilaisia turkisnahkoja
SUOMEN TURKIS OY
 Turkistie 3, 13210 Hämeenlinna, puh. (03) 628 121

AUTO-ROST BENGT PADA
 Laihantie 217, 65520 Helsingby
 Puh. (06) 320 1151

TIMANTTIHYLLYSTÖT
HUONEKALUTEHDAS
P. ROTOLA-PUKKILA OY
 61800 KAUHAJOKI KK, puh. (06) 231 1433

NOORMARKUN KUNTA
 29600 NOORMARKKU
 Puh. 02-540 5111
 Fax 02-540 5100
 www.noormarkku.fi

KUORTANEEN
URHEILUOPISTO
 PL 49 • 63101 Kuortane
 Puhelin (06) 5166 111, Fax (06) 5166 229
 www.kuortane.com

LÄNSI-LAPIN
KULJETUS JA RAIVAUS OY
 Verkkotehtaankatu 1, TORNIO
 Puh. (016) 446 989

PL 12
 39931 KARVIA
 puh. 02-43 261
 fax 02-43 263
 aulo 0400-123 250
 Kuivattua seuloitua luonnonhiekkää.
 Käyttökohteet: Rakennusteollisuus,
 suihkupuhallus, hiekoitushiekka.

TUHOLAISTORJUNTA OY
DESTRUCTOR AB
 Palvelua 24 h/vrk
 Puh. 02-486 0833, 0400-740 262

**KOTKAN
RANNIKKO-
PATTERISTO**

Vapaaehtoinen maanpuolustus puhkuu yhteen hiileen Kymenlaaksossa

Kriittisen massan voimaa!

■ Vapaaehtoinen maanpuolustus on muutoksen edessä. Koko järjestelmän nivominen yhdeksi toimivaksi kokonaisuudeksi on valtakunnantason taho ja pitkän tähtäimen suunnitelma. Kymenlaaksossa yhteistyö on totta jo tänään, Kotkan Rannikkopatteriston toiminta-alueen neljä maanpuolustusjärjestöä ovat yhdistäneet voimansa: PAT Kymenlinna, Sininen Reservi / MeriKarjalan Laivue, Kymen Laivastokilta ry. ja Kymenlaakson Rannikonpuolustajain Kilta ry.

Veteen piirretty viiva

Yhteen hiileen puhkuvien järjestöjen "roolijako" on kuin veteen piirretty viiva. Periaatteessa PAT Kymenlinna ja Kymenlaakson Rannikonpuolustajain Kilta ry. huolehtivat mantereiden puoleisesta toiminnasta ja Meri-Karjalan Laivue sekä Kymen Laivastokilta ry. merellä tapahtuvasta toiminnasta. Mutta: rannikonpuolustus on kaikille järjestöille sekä kovaa maata jalkojen alla että merellä keinuntaakin.

Järjestöjen yhteistyön ja patteriston välisiä yhteistyön ensimmäisiä hedelmiä on päästy nauttimaan kahdessa tapahtumassa. Maaliskuussa Kotkassa järjestetyssä Jääkotka-talvitapahtumassa ja huhtikuussa Vapaa-ajan messuilla järjestöt olivat yhdessä mukana omalla osastollaan - hyvällä menestyksellä. Yhteistyö antaa järjestöille 'kriittisen massan', jonka voima riittää houkuttelemaan mukaan uudella tavalla myös nuorisoa.

Kymenlaakson vapaaehtoinen maanpuolustus oli hyvin näkyvillä Kotkan vapaa-ajan messuilla.

Patteristo tukee toimintaa

Kotkan Rannikkopatteriston ja maanpuolustusjärjestöjen yhteistyö on ilahduttavasti virkistynyt viime vuosina. Uudesta yhteistoiminnasta hyötyvät kaikki, tosin vaativaa ja kriittistä kehitystyötä riittää jatkossakin.

Rannikonpuolustajien sesonki on nyt – metsä viheriö, meri on auki ja saaristo kutsuu. Tervetuloa mukaan toimintaan.

Ulla Parviainen

AB SKÄRGÅRDSVÄGEN SAARISTOTIE OY

21660 Nagu
Puh. 02-465 1589, fax 02-465 1715

KANTOLAN HAUTAUSTOIMISTO

Koulukatu 8, Tornio
Puh. 016-480 021, 445 791

MAANRAKENNUSLIKE HELANDER

Teknikontie 3, 07900 Loviisa
Puh. 01 95 31 478
Fax 01 95 30 250
0500 471 825

Oy Tullausapu T. Fager Ab

Puh. 049-710 259, fax 019-523 0109
Veckjärventie 1, 06150 Porvoo

Suomenlinna – 250 vuotta

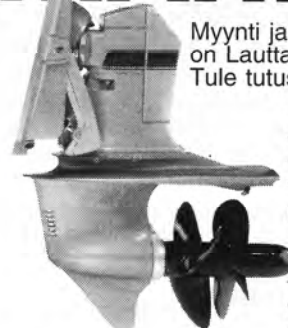
C.J. Gardberg • Kari Palsila
Viapori
SUOMENLINNA

Suomenlinnan historia, arkkitehtuuri, kulttuurihistoria ja linnoitusaarten värikäs elämänmeno vuosisatojen saatossa. Teos on saatavissa myös ruotsiksi ja englanniksi. 170 suurta sivua. Nelivärikuvitus. Ovh. 230,-

OTAVA
www.otava.fi

Pencentra on täyden palvelun MARINA

Myynti ja huoltopisteemme on Lauttasaaressa. Tule tutustumaan!

Moottorit
Vaihtomoottorit
Varaosat
Tarvikkeet
Moottorihuolto

Talvisäilytys
Veneen kevät-
huolto

Veneentekijäntie 9, 00210 Helsinki
P.09-684 11430 Telefax 09-684 11450

- BALLISTISET SUOJAMATERIAALIT
- BODY ARMOUR -TUOTTEET
- CERBERUS-OMASUOJAJÄRJESTELMÄT
- ERIKOISKYPÄRÄT
- LASERVAROTTIMET
- LASERSUOJALASIT
- LUODINSUOJALASIT
- NATO-LANKATUOTTEET
- PIMEÄNÄKÖLAITTEET

FINNPROTEC OY

Ulvilantie 11 a D 6, 00350 Helsinki
puh. 0400-554334, 09-554 334, telefax 09-554 332

KERÄJÄ
I Apteekki
90
1902-1992

AHTI NOKELA
KAUPPAKAARI 11 puh. 246 322
KAUPUNGINTALLOSSA

**RANNIKKO-
TYKISTÖ-
KOULU**

Reservi- upseerikurssi taistelee

Linnoittaminen on saatava loppuun.

On melkein kuin joulu olisi saapunut Santahaminaan, kun reserviupseerikurssi herää valmiina tukikohtaleirille. Mutta keitä ovat nuo reippaat nuoret miehet, jotka ahertavat pihalla muiden vielä nukkuessa? Lumityöryhmä on herännyt jo kello neljä käymään epätoivoista viivytystaistelua kiihtyvää lumipyryä vastaan. Sää, huonokaan sellainen ei kuitenkaan hidasta suomalaista rannikkotaistelijaa. Varusteet pakataan ja aseet noudetaan ennätysvauhdilla ja matkaankin päästään melkein aikataulussa.

Moottorimarssin aikana joukko nukkuu pois pitkän pääsiäisloman rasituksia, jaksakseen viiden kilometrin täyspakkausmarssin Kirkonmaalla, siellä jossain Itä-Suomessa.

Marssin jälkeinen lounas ruokalassa (viimeinen sellainen muutamaan päivään) palauttaa voimat. Pian saapuukin linnakkeen päällikkö antamaan käskynsä. Tuntematon vihollinen harjoittaa tiedustelua alueellamme. On aika siirtyä tukikohtiin ja valmistautua pahimpaan. Vielä pari kilometriä, ja osasto saa luopua repuistaan. Tukikohdat Kärki ja Paja ovat tämän joukon koti seuraavat neljä yötä. Täältä ei lähdetä kuin jalat edellä tai kun vihollinen on torjuttu. Maastontiedustelu aloitetaan viipymättä ja pian uljas joukko on valmis ryhmittymään asemiin. Vaan kovin ovat asemat huonossa kunnossa. Hiekkasäkit kutsuvat.

Suojaan

Hiekkasäkki toisensa jälkeen täyttyy ja upseerioppilaille alkaa vähitellen valjeta, ettei kyse ole mistään huvirekistä. Viimeisen hiekkasäkin täyttyessä jokainen olisi valmis painumaan pehkuihin. Joillakin se onnistuukin, moni joutuu jäämään vartiointiin.

Jokainen saa vuorollaan vahtia pimeää merta. Mitään ei näy ja silti pitäisi pysyä valppaana.

Ensimmäinen leiriaamu valkenee hyytävän kylmänä. Aamiainen on surullista seurattavaa. Upseerioppilaat tutisevat hallitsemattomasti sissita-keissaan. Linnoittaminen on kuitenkin pakko suorittaa loppuun. Rehkiminen lämmittää ja pian aurinkokin nousee tervehtimään väsyneitä taistelijoita. Hiekkasäkit ja naamioverkot siirretään paikoilleen. Moni kaipaisi jo kotiin.

Asemien koemiehitykset aloitetaan välittömästi. Iltapäivä kuluu ripeästi juostessa edestakaisin asemien ja suoja-aseman välillä. Tunteepa joku sie- raimissaan kyynelkaasun tuoksuakin. Yksittäisellä upseerioppilalla on "nasse" jäänyt hieman löysälle ja sekös vetää karskinkin soturin haikeaksi. Yökin saapuu kuin varkain. Yöuni maittaa itse kullekin raskaan päivän jälkeen. Sissiryhmän uni jää tosin lyhyeksi. Kello 03.00 tulee lähtö kohti naapuritukikohdan asemia. Kahden tunnin aikana eksytään kerran, kävellään miinaa ja jäädään vielä kiinni vihollisen vartiopoterolle. On retkeltä jotain kotiin tuomistakin. Vihollisen komentopaikka puhelimineen löytyy.

Ensimmäinen koitos

Kolmas päivä leirillä alkaa vartiomiehen suorittamalla taisteluhälytyksellä. Asemat täyttyvät pikavauhdilla ja pusikosta nousevia vihollispäitä tervehditään vihaisella luotiryöpyllä. Ainakin yksi varomaton kokelas menettää henkensä kurkistaessaan kiven takaa. Vihollinen ei pitkään kestä, vaan pakenee paikalta sankan savuverhon turvin.

Illalla edessä on leirin ehkä jännittävin koke-

mus, taisteluammunnat. Pajalahden pohjukkaan puolustusasemiin ryhmittyneet upseerioppilaat torjuvat hyökkäviä maalitauluja kovilla ampuen. Joku onnellinen saa ampua kevyellä kertasingolla, joku taas ilmatorjuntakonekiväärillä. Huono-onnisimmat joutuvat tyytymään vanhaan tuttuun rynnäkkökivääriin. Tuskin kukaan on kuitenkaan ennen lipastanut itselleen kuuttakymmentä kovaa patruunaa. Harjoituksen purkaminen palauttaa joukkion arkeen. Hiekkasäkit painavat aivan yhtä paljon kuin ennenkin.

Kumisaappaat pitivät vettä

Joukossa jatkuu lähes koko leirin ajan käyty keskustelu kumisaappaiden yllättävästä ominaisuudesta. Paitsi että ne pitävät kosteuden ulkona, ne pitävät sen myös sisällä. On kuin kävelisi ilman kenkiä vesilätäkössä. Neljäs päivä samaa rataa saa useimmat näkemään märkiä unia kuivista sukista ja kesäkeleistä. Lämpö ja lepo saavat kuitenkin vieläkin odottaa. On aika aloittaa vastahyökkäyksen suunnittelu. Hyökkäysreitti suunnitellaan ja harjoitellaan metrin tarkkuudella. Yllättäen upseerioppilaiden hyökkäyssuunnitelma on muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta lähes yhtäpitävä kouluttajien malliratkaisun kanssa.

Illalla leirin aikana kovin surulliseen kuntoon rasitetut upseerioppilaat huolletaan todelliseen taistelukuntoon saunan ja sotilaskodin avulla. Kaikkien mielestä liiankin lyhyeksi jäävä huolto riittää kuitenkin virkistämään väsyneen joukon lähes uuden veroiseksi. Asiaa auttaa myös tieto kotiinlähden lähestymisestä. Puoleen yöhön mennessä leiri on jo suurimmaksi osaksi purettu. Jäljellä on kuitenkin vielä viimeinen koitos.

Nyrkki kokoon!

Kello 04.00 tulee puhelimitse komento "Nyrkki kokoon". Varareservin johtajan, upseerioppilas Anttilan johdolla siirrytään pikamarssia linnakkeen

komentopaikalle, missä linnakkeen päällikkö kertoo synkät uutiset. Iljettävä vihollinen on onnistunut tunkeutumaan tukikohta Pajan alueelle ja Kärjen joukkojen on riennettävä avuksi ennen kuin viimeinenkin vihollinen on karkoitettu sinne, mistä on tullutkin. Konekivääritaistelijat siirtyvät viipymättä aseimiinsa ja varareservin johtajan komentama iskuosasto seuraa perässä omaa reittiään. Kranaatinheitinisku yllättää vihollisen ja heti sen tauottua raskaat konekiväärit aloittavan oman laulunsa. Toisaalla iskujoukko syöksyy vihollisen asemiin. Juoksuhaudoissa alkaa säälimätön taistelu mies miestä vastaan. Upseerioppilas Knuutila vyöryttää yksin kymmeniä metrejä juoksuhaudaa eivätkä muutkaan jää paljoa jälkeä. Vain muutama minuutti hyökkäyksen alkamisesta vihreä raketti valaisee taivasta. Vihollinen on lyöty. Kotimatka voi alkaa.

Upseerioppilas Anttila

Tauko paikalla!

Itsenäisen, vapaan Suomen historiaa elävänä kavalkadina

Suojeluskunta- ja Lotta Svärd -museossa,
Seinäjoella

osoite: Kauppakatu 17, 60100 Seinäjoki
puh. (06) 416 2642, fax (06) 416 2646

avoinna: ke klo 12-18, to-pe klo 12-17,
la-su klo 12-16.

Muina aikoina sopimuksen mukaan

**Pikasuutari
Ari Koivu**
EURO-MARKET
Hämeenkatu 2-4
05800 Hyvinkää
Puh. (019) 417 812/31

**RANNIKKO-
TYKISTÖN
UPSEERI-
YHDISTYS**

Miekkajuhlassa
palkitut. Vasemmal-
ta Teemu Leivo,
Mikko Laakkonen ja
Matti Linteri.

Miekkajuhla

■ Kadettikurssi 81:n rannikkotykykistölinja valmistuu Puolustusvoimain lippujuhlapäivänä 4. kesäkuuta 1998. Rannikkotykykistön Upseeriyhdistys järjesti Rannikkotykykistösäätiön tuella valmistuville kadeteille perinteisen miekkajuhlan 5.5. Suomenlinnan Upseerikerholla. Miekkajuhlaa vietettiin jo kolmattakymmenettä viidettä kertaa.

Miekkajuhlassa Rannikkotykykistön Upseeriyhdistyksen kunniajäsen, eversti Keijo Mikola

luovutti kunniamiekan rannikkotykykistölinjan tulevalle priimukselle, kadettikersantti Mikko Laakkoselle. Rannikkosisarten säätiö luovutti stipendit kadetti Teemu Leivolle ja kadetti Matti Linterille. Juhlassa kadetit kutsuttiin Rannikkotykykistön Upseeriyhdistyksen jäseniksi.

Tilaisuutta juhlistettiin kadetti-illallisella, jonka aikana pidetyissä puheissa vanhemmat yhdistyksen jäsenet antoivat ohjeita valmistuville kadeteille tulevaa palvelusuraa varten.

SALON SUZANNAH

Langansböle, Horsbäckintie 2 (JOC's)
Avoinna ti ja to 12-20, ke ja pe 10-17, la 10-14
Puh. 241 4466, TMS
TERVETULOA

LAIHIAN KUNTA

Laihiantie 28, 66400 LAIHIA
Puh. 06-475 0411

OY SUOMEN NESTLE AB

Vaasa
Puh. 06-318 0500

VERRATONTA SÄHKÖÄ
KAIKKIALLE
SUOMEEN!

VAKKA-SUOMEN VOIMA OY
PL 11, 23801 LAITILA

**RANNIKKOTYKISTÖN
OPISTOUPSEERIT**

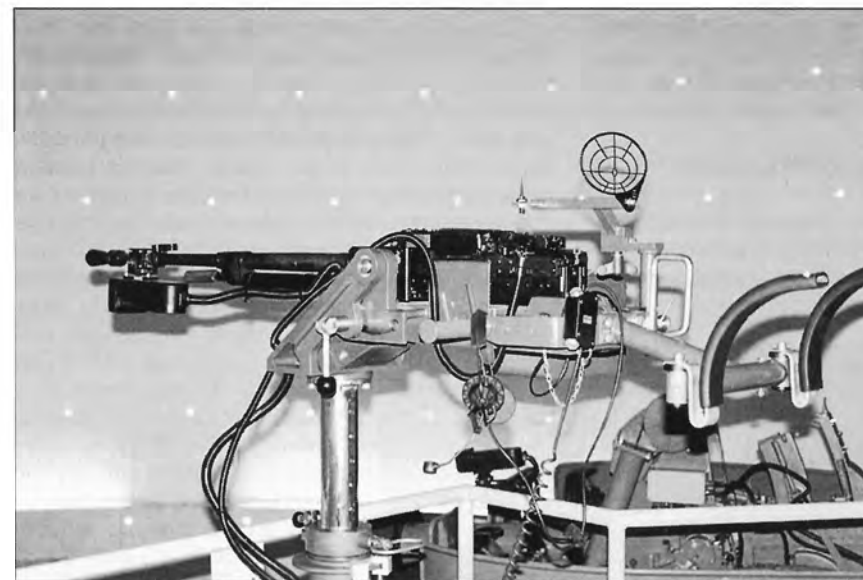
Upinniemiessä

■ Rannikkotykykistön Opistoupseerit ry piti kevätkokouksensa Upinniemiessä 24.4.1998. Päivän ohjelma alkoi tutustumisella Suomenlahden Laivaston harjoituslaitekeskukseen. Yliluutnantti Arto Kohijoki esitteli keskuksen toimintaa ja kertoi siellä annettavasta koulutuksesta. Pääsimme myös itse kokeilemaan, miten ammunta onnistuu ilmamaaliin, niin paikallaan olevasta kuin "tuulen heiluttamasta" aluksesta. Simuloidut ammunnat eri ilmatorjunta-aseilla innostivat kokousväkeä ja saatiinpa yksi pudotuskin aikaiseksi. Harjoittelun päätteeksi kaikki totesivat simulaattorit mielekkäiksi koulutusvälineiksi.

Varsinainen kokous pidettiin Upinniemen varuskuntakerholla. Kokouksessa käsiteltiin tilinpä-

tösasiat ja kokous myönsi tili- ja vastuuvapauden hallitukselle ja rahastonhoitajalle. Kokouksessa keskusteltiin epävirallisesti myös yhdistyksen tulevasta toiminnasta. Yhdistyksellä on lähes sata jäsentä, mutta kokoukset opetustilaisuuksineen ei näytä kiinnostavan jäsenistöä. Nyt oli paikalla vain yhdeksän jäsentä, seitsemän palveluksessa olevaa ja kaksi evp-jäsentä. Kokousväki oli kuitenkin sitä mieltä, että toimintaa jatketaan, ja seuraava kokous syksyllä on tarkoitus järjestää Vaasassa. Ensi syksynä siis kaikki jäsenet Vaasaan "jäähyväiskäynnille" Vaasan Rannikkopatteristoon. Kokouskutsu julkaistaan myöhemmin Rannikon Puolustaja -lehdessä ja yhdyshenkilöiden kautta toimipaikkajakeluna.

Aapo Tokkola

Suomenlahden Laivaston harjoituslaitekeskuksen 12.7 itkk -simulaattori. (SA-kuva)

manner
PL 3, 10901 Hanko, puh. 019-222 001, Fax 019-248 2000

LAPUAN SÄHKÖ OY

62100 Lapua
Puh. 06-431 6111

**HANGON
RANNIKKO-
PATTERISTO**

Eteläkärjen kuulumiset

Bulevardin esikuntarakennus on myyty

Kerhotiloista luovutaan, perinneyhdistys perusteilla

■ Yli sata vuotta vanha Bulevardin esikuntarakennus on myyty yksityiselle yrittäjälle. Vuokrien kohohtua "pilviin" perinteikkäistä kerhotiloista joudutaan luopumaan. Päälystökerho on jo lopettanut toimintansa ja upseerikerho poistunee rakennuksesta kesän kuluessa. Yhdistykset etsivät parhailaan toimitiloja muualta kaupungista.

Joukkoyksikön tulevan toiminnan tukemiseksi ja sen perinteiden vaalimiseksi patteristoon perustetaan perinneyhdistys. Patteriston ensinmäistä perinnepäivää vietetään jo tänä kesänä.

Rakennemuutos myötätulessa

Rakennemuutoksen toimeenpano on täydessä käynnissä; tehtäviä ja materiaalivastuita vaihdetaan parhaillaan ja uudet toimenkuvaukset on laadittu. Patteristosta siirtyy Upinniemeen kymmenen henkilöä ja Tammisaaren kolme. Lisäksi kohdentuu muutamia opistoupseereita ja upseereita suoraan peruskursseilta sekä kymmenkunta tyhjää virkaa. Kohdennettavien tukitoimien lisäksi koko patteriston henkilökunta on viettänyt yhden päivän Upinniemessä tutustuen uuden joukko-osaston päätukikohtaan. Henkilöstö on positiivisesti mukana muutoksessa, mitä osoittaa mm. työilmapiiritutkimuksen yllättävän myönteiset tulokset.

Rakennemuutoksen tuloksena patteriston lasketaan hoitavan tehtävänsä 85 viralla. Käytännössä toiminta aloitetaan lähes 15 %:n henkilövajauksella, mikä on nykyiseen tilanteeseen selvästi parannus. Toisaalta jää kysymään, eikö juuri rakennemuutoksella pitäisi päästä eroon jatkuvasta henkilöstövajeesta. Joistakin ongelmista huolimatta rakennemuutos edistyy patteristossa hallitusti ja on hyvässä myötätulessa.

Sakari Kinnarinen

Kokemusvuosia Meripataljoonaan: kolme miestä ja alus.

**HANKONIEMEN KILTA
HANGÖUDDS GILLE**

Hankoniemen killan puheenjohtaja Jari Aspinen ja kommodori A.V. Rybnjikov.

Hankolaisia Pushkinin merisotakoulun 50-vuotisjuhlissa

■ Joukko hankolaisia reserviläisiä osallistui Pushkinissa toimivan Insinöörisotakorkeakoulun 50-vuotisjuhliin 3.–4.4. Korkeakoululla on hyvät suhteet Hankoon, jossa sen kadetteja on vieraillut pari kertaa tutkimusaluksilla. Hankolaiset ovat kerran olleet yhdessä soutamassa kadettien kanssa Novgorodista Laatokalle.

Pushkinin insinöörisotakorkeakoulu kouluttaa viisivuotisella kurssillaan kadeteista konemestareita laivoihin. Teknisten taitojen lisäksi oppilaille opetetaan merimiestaitoja ja sukellusta. Koululla on myös suuri kansainvälinen osasto, jossa on edelleen oppilaita eri puolilta maailmaa, mm. intialaisia on ollut opissa viime aikoina.

Kadettikoulu oli järjestänyt vierailleen monipuolista ohjelmaa koko viikonlopun koulun taisteluosastot johtaja kommodori Sergei Irjutin, joka on vieraillut Hangossa useamman kerran.

Juhlapäivä sattui perjantaiksi, jolloin koulun klubilla pidettiin suuret juhlat. Niihin osallistui useita satoja henkilöitä koulunhenkilökuntaa kadetteja ja veteraaneja. Normaalien juhlapuheiden, tervehdysten ja palkitsemisten jälkeen seurasi viihdeohjelmaa. Esitykset sisälsivät sotilassoittoa, laulua ja tanssia. Juhlat päättyivät venäläiseen illalliseen.

toia, laulua ja tanssia. Juhlat päättyivät venäläiseen illalliseen.

Aleksanterin palatsi oli Venäjän viimeisen tsaarin kotiin

Pushkin eli Traskjoje Selo on puistojen ja palatsien kaupunki noin kymmenen kilometriä etelään Pietarista. Siellä riittää suunnatonta keisarillista loistoa vaikka muille jakaa. Pushkinin tunnetuin palatsi on Katariinan palatsi, mutta toinen hyvin mielenkiintoinen Aleksanterin palatsi on aivan äskettäin avattu yleisölle.

Aleksanterin palatsi tunnetaan tsaari Nikolai II:n viimeisenä kotina, josta hän perheineen lähti viimeiselle matkalleen Jekaterinburgiin, jossa koko perhe murhattiin. Palatsin komein nähtävyys on ilman muuta tsaari Nikolain tyylihuoneesta junaedustava työhuone. Toiseksi kohteeksi isännät olivat valinneet Katariinan palatsin sivurakennuksessa avatun eroottisen näyttelyn. Näyttely esitteli keisarinna Katariina II:n esineistöä ja tiloja, joissa hän oli tavannut rakastajiaan. Mielenkiintoista koelmaa ei saanut kuvata.

Hangon Sanomat 9.4.1998

Isänmaan ja puolustusvoimien eduksi

Yhdistymisprosessi on Turun Rannikkorykmentin kannalta sujunut hyvin. Asioita on "emojoukkoosaston" eli Saaristomerien Laivaston kanssa suunniteltu tarmokkaasti jo miltei vuosi. Moniin ensin lähes ylivoimaisiltakin näyttäneisiin asioihin on löydetty molempien osapuolien kannalta vähintään kohtuullinen ratkaisu. Eräissä kohdin suunnittelijat ovat tunteneet jopa työn iloa havahtessaan, että "näinhän se täytyykin hoitaa, miksei tätä ole toteutettu aikaisemmin"! Asennoitumista helpottaa tietysti ratkaisevasti tieto siitä, että itse jouduu suunnittelemaan asioita toteuttamaan.

Tuleva Turun Rannikkopatteristo

Turun Rannikkorykmentin henkilöstö sijoittuu pääosin tulevalle Saaristomerien Meripuolustusalueelle, mutta osin myös tulevalle Merivoimien Varikolle. Pääosa Turun alueella palvelevista siirtyy Pansioon. Tulevaa Turun Rannikkopatteristoa (nykyinen Saaristomerien Rannikkopatteristo) vahvennetaan vajaalla kymmenellä henkilöllä. Sirkkalan kasarmille, siellä toimintansa aloittavalle Merivoimien Varikon hallinto-osastolle, siirtyy kuusi henkilöä.

Henkilöstösiirrot on muutamaa poikkeusta lukuunottamatta pystytty toteuttamaan yhteisymmärryksessä viranhaltijoiden kanssa. Irtisanomisilta on tässä vaiheessa vältytty. Sijoitukset on myös kyetty toteuttamaan suurin piirtein sillä tavalla kuin täällä paikallisella tasolla on haluttukin. Merivoimien Esikunta on puuttunut muutamaan yksityiskohtaan.

Gyltöstä koulutuskeskus

Yhdistymisen jälkeen meripuolustusalueen esikuntaan tulee kohtuullinen rannikkotyöstietämys kaikille osastoille. Samoin Huoltokeskuksen eri tehtäviin. Rannikkojoukkojen koulutuksesta ja Saaristomerien valmiudesta vastaava Turun Rannikkopatteristo vahvennee johto- ja huolto-osiltaan hieman. Gyltön Linnakkeen asema muuttuu entistä selvemmin koulutuskeskukseksi. Tästä osoituksena uusi nimikin: Gyltön Koulutuspatteri. Utön ja Örön valmuslinnakkeiden asema ja henkilöstö säilyvät lähes nykyisellään.

Turun Rannikkorykmentin lippu luovutettaneen Turun Rannikkopatteriston perinnelipuksi 30.6.1998.

Pääskyvuori ja Latokari tyhjenevät

Pääskyvuoren vanhalla kasarmialueella Turussa kesästä 1996 asti toiminut Esikuntapatteri lopettaa toimintansa. Sen tehtävät ja henkilöstö siirtyvät pääosin Pansiossa toimivaan Saaristomerien Meripataljoonaan. Pääskyvuori tyhjenee rannikkojoukoista vuoden 1998 loppuun mennessä.

Harmaat alukset poistuvat Aurajoen suussa sijaitsevasta Latokarin tukikohdasta kesällä. Yhteistukikohdassa olevat Puolustusvoimien kiinteistöt luovutetaan merivartiostolle. TurRR:n alushuolto ja alukset siirtyvät Pansioon. Utön yhteysliikenne hoidetaan jatkossa myös Pansiossa.

Heikkilän kasarmialueella vuodesta 1987 käytössä ollut esikuntarakennus tyhjenee rannikkotyöstä lähes kokonaan. Esikuntatilat luovutetaan Varsinais-Suomen Ilmatorjuntarykmentille tilanpuutetta helpottamaan. Tulevalle meripuolustusalueelle jää kuitenkin Heikkilän alueellekin toimintaa Ohjuspatterin ja varastojen muodossa.

Selkämerta kevennetään edelleen

Kuuskajaskarin linnake muutettiin vartiolinnakkeeksi 1.1.97 alkaen. Saarella on edelleen joitakin henkilöitä huolehtimassa varastoista, vartioinnista ja kiinteistöistä. Puolustusministeriö on kuitenkin antanut ymmärtää, että saaresta luovutaan. Myös paljon puhuttu aikomus muodostaa Kuuskajaskarista vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukikohta näyttää hyytyvän. Nämä asiat oppaanaan rykmentti on edelleen keventämässä Jaskarin varastoja ja henkilöstöä. Rauman kaupungin puolella olevista kiinteistöistä on jo aiemmin luovuttu.

Reilan piskuinen harjoitusalue Pyhärannassa voi hyvin. Alue säilyy meripuolustusalueella, vaikka suurimpia käyttäjiä nykyään ovatkin Porin Prikaati ja Varsinais-Suomen Ilmatorjuntarykmentti.

Isokarin vanha patteri on purettu kesällä 1997. Siellä olevan maa-alueen ja vähäisten kiinteistöjen myyntiaikeet ovat olleet esillä. Kustavissa sijaitsevan Katanpään linnakkeen asema on myös ollut julkisuudessa. Tsaarinajalla rakennettu Katanpää on luonnonidylli ja historiallinen helmi. Mikäli alueesta luovutaan, se tulisi luovuttaa selaiselle taholle, joka ottaa täyden vastuun sen aintuutisuudesta.

Selkämeren suunnan vääjäämätön kutistuminen on vuosien saatossa ollut tuskainen asia alueen maanpuolustusväelle. Maanpuolustustahto ja halu olla asioissa mukana kun on kova. Yhtenä osoituksena tästä on Kuuskajaskarin Linnakkeen

Reserviyksikkö (RYT)1, joka yhteistoiminnassa Selkämeren Rannikkokillan kanssa on toiminut todella innokkaasti.

Henkinen perintö

Turun Rannikkorykmentti vastaa Laatokalla toimineen Rannikkotyöstorykmentti 3:n perinteistä. Rannikkopatteristo ottaa vastuulleen Saaristomerien Meripuolustusalueen rannikkotyöstöisten perinteiden vaalimisen. Onkin esitetty, että nykyinen Turun Rannikkorykmentin lippu määrätään patteriston perinnelipuksi ja että sen perinnepäiväksi määrätään 10.9.

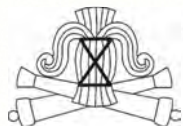
Turun Rannikkorykmentin lopetustilaisuudet järjestetään Turussa 29.6. ja Gyltössä 30.6. Lopetustilaisuuksien yhteydessä henkilöstölle jaetaan ne muistoesineet, jotka he rykmentin palkitsemisohjeen mukaisesti ovat 30.6.98 mennessä ansainneet. Näitä ovat joko rykmentin lippu tai standaari. Kesäkuun viimeisenä päivänä, sananmukaisesti "työpäivän päätteeksi" Gyltössä järjestettävässä lopetustilaisuudessa luovutetaan rykmentin lippu Turun Rannikkopatteriston perinnelipuksi. Näin tietysti, mikäli Puolustusvoimien komentaja asian niin päättää.

Muutokset ovat välttämättömiä ja niitä tehdään ilman muuta Isänmaan ja Puolustusvoimien eduksi. Hyvinkin suunniteltuina ne ovat silti haikeita. Kirjoitan tätä "pala kurkussa", vaikkakin varmana siitä, että onnistumme hyvin.

Erkki Marttila

Turun Rannikkorykmentti on toiminut seitsemän kunnan alueella.

**VAASAN
RANNIKKO-
PATTERISTO**

"Valmistautukaa lakkauttamiseen!"

Selkeä käsky, joka ei kuitenkaan kerro aivan kaikkea. Sotaväen tapaan, kun päätös tehty ja toimivaltainen viranomais on käskyn allekirjoittanut, ei enää pulista muodossa, saati ihmetellä (ääneen), mitä tehdään. Käsky on yksiselitteinen. Suuret linjat on määritelty lakkauttamispäätöksessä.

Lakkauttamiskäsky sai kuitenkin ainakin huoltoihmiset miettimään. Mitä, minne, milloin, kuka, kenelle jne? Pienestä koostaan huolimatta Vaasan Rannikkopatteristo itsenäisenä myös huoltojärjestelmien osalta aiheuttaa materiaalipaljouden. Eri-laisia nimikkeitä toista tuhatta, määrällisesti useita tuhansia. Puhumattakaan siitä materiaalista, mitä vain on. Ajoneuvot, perävaunut, moottoripyörät ja -kelkat, polkupyörät, sukset, sängyt, kaapit, atk-laitteet, sisustusirtaimisto, varaosat, polttoaineet ... siinäpä miettimistä.

Koulutus

Mitä tiloja jää käyttöön, mitä vuokrataan? Tätä kirjoitettaessa ei ole edes tiedossa, mitkä nykyisen varuskunnan rakennuksista ja harjoitusalueista jäävät edes tilapäisesti käyttöön.

Koulutustehtävät siirretään toiselle joukko-osastolle. Mitä materiaalia he tarvitsevat, mitä tarvitaan vielä Vaasassa palveluksessa olevien varusmiesten kouluttamisessa?

Vaatetusmateriaali vaihtovarusteineen, terveydenhuollon järjestelyt, muonitus, eli varusmiesten määräysten mukainen ylläpito? Yksiköitä suljetaan, viimeiset varusmiehet kotiutuvat joulukuussa, mutta rakennukset ovat vielä täynnä tavaraa.

Valvontajärjestelmät, valokaapelit, kuulutusjärjestelmät, yhteistyösopimukset, puhelinkeskus, EJ ja palvelimet?

Kuka pakkaa ja lähettää? Osa henkilöstöstä on jo hakeutunut toisiin tehtäviin, osa odottaa, mitä tulevaisuus heille tuo. Irtisanottavat lähtevät lomalle ennenkuin virallinen lakkautuspäivämäärä koittaa. Materiaali on kuitenkin lähetettävä vastaanottajilleen. Kuka pakkaa loput?

Mitä materiaalia ja minne

Onko kaikki materiaali kirjanpidossa, täsmääkö koodit? Evakuointitilauksia, lähetysilmoituksia, kulutusilmoituksia, hylkäyspöytäkirjoja. Eri-laisia tositteita syntyy tuhansia. Ja mielellään oikein tehtyinä. Kirjanpito siirtyy kyllä ennen lakkautuspäivää, mutta sen päättäminen ei onnistu lakkautuspäivämäärällä.

Lakkautuspäätöksen jälkeen aloitettiin välittömästi kaluston laskennat, inventoinnit, nurkkiin kertyneen epäkurantin materiaalin hylkäys sekä evakuoinnit varikkoon. Omaisuuden valvonnan merkitys ja vastuu materiaalin säilymisestä kasvaa, koska siirtyvien tai irtisanottavien ajatukset saattavat helposti siirtyä jo tuleviin tehtäviin. Jous-tavuutta tarvitaan, koska lähettäjän ja vastaanottajan sekä tavarankuljettajien aikataulut on sovittava yhteen. Materiaalin vastaanottajan on tultava tarkistamaan materiaali jo pakkausvaiheessa, jotta välttyttäisiin turhilta laskennoilta ja vain kuranttia materiaalia lähetetään.

Mitä sanotaan lukuisille kyselijöille, jotka haluaisivat ostaa tai saada käytöstä nyt mahdollisesti poistuvaa materiaalia? Lisäksi on paljon muita asioita, joita ei edes vielä osaa kuvitellaakaan.

Tilinpäätös lähestyy

Tilinpäätös on tehtävä, vaikka toiminta lakkaakin. Materiaali on kunnostettava ennen lähettämistä, korjaushenkilöstön vähentyessä ostopalvelujen määrä kasvaa. Tositteita tulee, palkkoja ja laskuja maksetaan.

Perinne-esineistöä on kertynyt runsaasti. Mihin sijoitetaan arvokkaat muistoesineet? Arkistot pursuavat paperia. Tarvitaanko Vaasan Rannikkopatteristoa koskevia suunnitelmia, karttoja, muistioita, sopimuksia, kertomuksia? Tuleeko vielä joskus joku, joka niitä tarvitsee? Mihin häviää perinnetietous, kun sitä kuitenkin kohta kysytään, vai kysytäänkö?

Kaikki tämä ja paljon muuta, pelkästään komennolla: "Vaasan Rannikkopatteristo, valmistautukaa lakkauttamiseen!"

Eero Klemetti

Kirjapaino Raamattutalo Oy

on kirjojen valmistukseen ja vaativiin painotuotteisiin erikoistunut painolaitos. Uudistunut tuotantotekniikkamme ja toimintafilosofiamme monipuolistavat merkittävästi mahdollisuuksiamme palvella nykyisiä ja uusia asiakkaitamme entistä paremmin, kattavammin ja nopeammin.

Kannattaa ottaa yhteyttä;
suunnittelemme valmistusprosessin yhdessä ja
teemme tuotteestanne kilpailukykyisen tarjouksen.

RT-PRINT OY

KIRJAPAINO
RAAMATTUTALO OY

PL 21 76101 PIEKSÄMÄKI Puh. 015-813 066 Fax 015-488 574

**Tunnettu monipuolisten
laatukirjojen tekijä**

JUHLA- JA TAPAHTUMATELTAT

Tilaa vieraille syntymäpäiviin
ja muihin perhejuhliin.
Näyttävät tilat messuille ja
PR-tilaisuuksiin, sekä myyn-
tikatokseksi.

Rakentajain Konevuokraamo Oy
P. 09-89481

Koko maan kattava toimipisteverkosto.
Soita, niin kerromme lähimmän pisteen yhteystiedot.

**Pienten asioiden
takana on suuri voima**

LÄNSIVOIMA

Maksuton palvelunumero
0800 0 72450

HINNASTO

EHKÄ SUOMEN EDULLISIN SUKELLUSVÄLINEKAUPPA!

Perusvälineet	Puvut	
Perusvälinesetti Omer 300,-	Sporasub 1300,-	
Perusvälinesetti Mares/Tigullia 450,-	U.S. Drivers/OMER Glasier 1000,-	
(setit sisältävät maskin, snorkkelin, umpikantaräpylät)	Dakor Arctica puolikuiva 1500,-	
Räpylät Playa, Stratos ym. 200,-	Starter 7 mm 1000,-	
Avokantaräpylät	Mares Titan 7 mm 1500,-	
Blades, Reeflex, Igarus 400,-	Shortie 2mm	
Asia, Deep 200,-	lyhyet lahkeet ja hihat 400,-	
Linssit maskiin 1 kpl/ 150,-	Jumpsuit 2 mm 600,-	
Star, Air, Flex Purge alk. 50,-	Arctic hansikkaat 6,5 mm 200,-	
	Arctic kengät 6,5 mm 300,-	
	5-sormihansikas 3 mm 200,-	
	Aquasport kuivapuku 3100,-	
	Viking Pro kuivapuku 5500,-	
	Viking Pro PU 3500,-	
	Viking aluspuvut alk. 400,-	
	Finfill aluspuku 700,-	
	905-Polar kuivapuku+alusp. 4200,-	
	Märkätossut 6,5 mm 300,-	
	Märkähanskat 3-sormi, 6,5 mm 200,-	

KAUPALLISET EHDOT: käteiskauppa, matkahuolto tai postiennakko, postil/ matkakulut lisätään hintoihin. Hinnat sisältävät ALV 22 %.

Takuut/korjaukset: WASSER SPIELLEN. Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

TUOTEKUVIA INTERNETISSÄ: <http://www.swcomm.fi/wasser.spielen>

Wasser Spielen

Sulkavantie 218
51900 Juva

Puh. 015-452 902, 050-517 8351

KOUVOLAN BETONI OY

PL 20, 45101 Kouvola
Puh.(05) 321 3841

Toteuttava mainostuomisto Kouvola
– Tietokoneohjattu tarjatekstin valmistus
– Seripaino

Studio Optar

Soi 05-370 3450 tai

käy Rohtokalliontie 2, 45100 Kouvola

KAISAN KAMARI

– Kahvikamari –

Lappeenrannantie 60 B, Mikkeli, Puh.(05) 335 500

IMATRAN ROMU KY

Rataraitti, Imatrankoski, 55100 Imatra
Puh. 05-476 1889, auto 049 151 089

Kouvolan Rakennuspalvelu Oy

Valtakatu 21, Kouvola
Puh. 05-375 4268

Kuljetamme mullasta kultaan KULJETUSPALVELU NIEMELÄ KY

- Päivittaiset tavarakuljetukset Rovaniemi-Kemijärvi-Salla
- Muuttokuljetukset
- Taksipalvelut Sallan kunnan alueella

Puhelin (016) 831 140, taksi 0400 968 655,
kuorma-auto 0400 692 628, 0400 695 182
Tasalanatie 7, 98900 SALLA

MATKAKOTI PATRIA HOTEL

Vesijärvenkatu 3, 15100 Lahti
Puh. 03-7823783, fax 03-7823793

Kuljetusliike HOVI JA KUMPP.

Heikkiläntie 22, Perniö
Puh. (02) 735 72555

HAILUODON KUNTA

90480 HAILUOTO
Puh. 08-810 0314, Fax 08-810 0820

ÄHTÄRIN ELÄINPUISTO JA MINISUO AVOINNA

Tiedustelut puh 06-5393 555

RANNIKON PUOLUSTAJA

-LEHDEN JULKAISIJAYHTEISÖJEN YHTEYSTIETOJA

RANNIKON- PUOLUSTAJAIN KILTA

Timo Koukku
Hietalahdenkatu 29
65100 Vaasa

SUOMENLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Mika Pyyskänen
Nokitontunkuja 1 C 24
02200 Espoo

TURUN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Heikki Kiviranta
Lankakatu 15 C 10
20660 Littoinen

HANKONIEMEN KILTA

Jari Aspinen
Köydenpunojankatu 2 G 26
10940 Hanko

KYMENLAAKSON RANNIKONPUOLUSTAJAIN KILTA

Esa Tervio
Kotilotie 6
48310 Kotka

MERENKURKUN KILTA

Timo Koukku
Hietalahdenkatu 29
65100 Vaasa

SELKÄMEREN RANNIKKOKILTA

Tauno Setälä
Savenvalajanvahe 4 C 25
26100 Rauma

RT-KERHO JOHTORENGAS

Pentti Jänkälä
Teinitie 18 C
00640 Helsinki

RANNIKKO- SOTILASKOTIYHDISTYS

Ulla Varjola
Katajanokankatu 4 D
00160 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖN OPISTOUPSEERIT

Aapo Tokkola
KotRPsto, PL 203
48101 Kotka

RANNIKKOTYKISTÖ- SÄÄTIÖ

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Toimitusjohtaja
Keijo Tapiovaara
Hallituksen puheenjohtaja
Eversti Jorma Vuohelainen
Asiamies
Majuri Jyri Vikström
PL 105, 00201 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖN UPSEERIYHDISTYS

Puheenjohtaja
Timo Sario
Laajaniityntie 10 F 81
01620 Vantaa

Yhteyshenkilöt

SIRR
kapt Petri Parviainen
TuRR
kapt Hannu Heinonen
KotRPsto
ylil Jukka Leikos
HanRPsto
ylil Kari Salin
VaaRPsto
kapt Timo Ikonen
RtK
maj Jukka Tili
MpKK
maj Timo Saastamoinen
Killat
maj Eero Sivunen
Johtorengas
kapt Pentti Jänkälä
MerivE
maj Jussi Voutilainen
Evp-ups
evl Mikko Mäki

MALOS

MALOS lyhenne tulee sanoista Miniature Laser Optical Sight. Niimensä mukaisesti järjestelmä on pienikokoinen laserpulssiin perustuva optinen tähtäysväline. Se on asennettavissa sinkoihin ja kivääreihin. Järjestelmän toimintaperiaatteena on etäisyyden määrittäminen laseretäisyysmittauksella käyttäen ja luodin lentorata ja vallitseva lämpötila huomioiden tähtäyspisteen laskeminen.

Laite on helppokäyttöinen. Se on asennettavissa säädettävillä kiinnikkeillä tähtäinkiskolle ja käyttölaitteena toimii joustavan johdon päässä oleva painonappi. Painonappi on kiinnitettävissä aseeseen tai liipasinkaarille.

1,2 -kiloisen järjestelmän mitatusestäisyys on 50–2000 metriä. Mittaustarkkuudeksi on ilmoitettu +/- 5 metriä. 1,06 µm:n laserpulssin energia on vain 3 mJ ja suurin mittausräyhti 6 mittausta minuutissa. Laite toimii kahdella 3 V litium-paristolla. Optiikan suurennus on kuusikertainen. MALOS on saatavissa valonvahvistintekniikalla varustettuna.

MALOSin käyttäjä asettaa maalin tähtäinristikon keskelle ja mittaa etäisyyden. Järjestelmä ilmoittaa maalin etäisyyden tähtäinoptiikan led-näytössä ja näyttää todellisen tähtäyspisteen punaisella täplällä. Ampuja siirtää punaisen täplän maalin päälle ja laukaisee aseensa. Valmistajan mukaan MALOS parantaa osu- matodennäköisyyttä tarkkuuski- vääriillä 500–1500 metrin etä- syyksillä lähes kaksinkertaisek- si. JVo

TULE MUKAAN KYLPYLÄMATKALLE VIROON!
Tule suosittuun TERVIS KYLPYLÄÄN, Pärnuun.

24.06.-04.07.1998	2.980 mk/benkiö
15.08.-25.08.1998	2.980 mk/benkiö
16.09.-26.09.1998	2.980 mk/benkiö
07.10.-17.10.1998	2.980 mk/benkiö
08.11.-18.11.1998	2.980 mk/benkiö
06.12.-16.12.1998	3.380 mk/benkiö
Yhden bengen huoneen lisäbinta 700 mk	
11 matkapäivää	

Myös KURESSAAREN KYLPYLÄÄN, Saarenmaalle, paikkoja!
02.08.-09.08.1998 1.930 mk/benkiö
Yhden bengen huoneen lisäbinta 500 mk
8 matkapäivää

Hintaan sisältyy: Matka Helsingistä, majoitus, täysitoito,
lääkärintarkastukset, lääkärin määräämät boidot.

Lisäbintaan erikoislääkäreiden palvelut, runsaasti retkiä ja
muuta vapaa-ajan ohjelmaa.

Ilmoittaudu mukaan yksin, kaksin tai ryhmänä!

Järjestämme myös kiertokäveluja Virossa ryhmille toivomusten
mukaisesti. Pyytää tarjous.

MATKATOIMISTO
JE SUVANTO OY
Raappavuorenreuna 4 A 12
01620 VANTAA
pub./fax (09) 891319

ELEKTROBIT OY

KOTIMAISTA
HUIPPUOSAAMISTA
VAATIVAAN
KÄYTTÖÖN

Alfa Laval

Alfa Laval Oy
PL 51, 02271 Espoo
Puhelin (09) 804 041
Telefaksi (09) 804 2842

MITÄ IKINÄ
RAKENNAT TAI KORJAAT,
UUOKRAA KONEET JA LAITTEET
- MEILTÄ SAAT KAIKKI!

A-RAKENNUSMIES
Monivuokraus
PÄÄKONTTORI: HELSINKI, Viljatie 4 A. 09-547 801

TOIMIPISTEET KAUTTA MAAN.
Katso puhelinluettelosta oman alueesi A-RAKENNUSMIES OY Monivuokruksen tiedot.

RACAL -ULKOPUHELIN
VAATIVIIN OLOSUHTEISIIN

Säänvaihteluja, ilkeävaltaa ja kovaa käyttöä
kestävien Racal-ulkopuhelinten käyttö
lisääntyy nopeasti kaikkialla siellä, missä
puhelimien odotetaan toimivan luotettavasti
kaikissa olosuhteissa.

Kirkkaankeltainen tai harmaa - IP-55 luokan
tiiviseen alumiinikoteloon asennettu
ulkopuhelin on kehitetty vaikeissa olosu-
hteissa luotettavasti toimivaksi yhteys- ja
hälytyspuhelimeksi. Se voidaan liittää
yleiseen puhelinverkkoon ja yrityksen
sisäiseen puhelinjärjestelmään.

Ulkopuhelimia käytetään mm. aidattujen
alueiden porteilla, teollisuuslaitoksissa,
voimaloissa ja sotilasalueilla sekä asemilla,
satamissa ja aluksissa.

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
NORECOM OY
THE TELECOMMUNICATION COMPANY

Vallikallionkatu 1 Puh. (09) 512 0155
02600 ESPOO Fax (09) 512 0466

PUOLUSTUSVOIMIEN VAATETTAJA JO
UUODESTA 1922
TAKIT M/58 KAVAIJITAKKI JA HOUSUT
PÄÄLLYSTAKIT, LAKIT, VALMISTAA

VPU
PUKUTEHDAS OY

HÄMEENLINNA
PUH. 03-6265200
FAX 03-6265300
MYYMÄLÄT: HÄMEENLINNA, HELSINKI
TURKU, ROVANIEMI, KOUVOLA, OULU
INTERNET <http://www.vpu.fi>

Simulaattorit tuovat uuden aikakauden tulenkäyttöön.

MERITUKSI – tykistöammuntoja sisätiloissa

Viime kevään Rannikon puolustajassa esiteltiin TUKSI tulenkäytön simulaattori. Artikkelissa kerrottiin, että meriammuntojen harjoitteluun tarkoitettua simulaattoria määrittely on meneillään. Vuosi on kulunut ja tulevana kesänä uusi järjestelmä otetaan vastaan. Syksyyn mennessä, jos Luoja ja insinöörit suovat, järjestelmä on käytettävissä tulenjohdon koulutukseen.

Virtuaalikoulutusta

Asiaan vihkiytymättömille kuvaus TUKSI:n toiminnasta. Järjestelmä koostuu visuaali- ja ääntötoistojärjestelmästä, laseretäisyysmittarista, viesti- ja tiedonsiirtoyhteyksistä sekä kouluttajan työasemasta.

Tulenkäytön simulaattorilla voidaan laatia ja suorittaa harjoituksia, jotka koostuvat maalitoiminnasta, miinoitteista ja tuliasemamäärittelyistä.

Maalitoiminnan muodostaa yksi tai useampi maaliryhmä, jotka liikkuvat niille laadittuja reittejä myöten. Maaliryhmä voi suorittaa sille asetettuja komen-toja, kuten nopeuden asettaminen, pysähtyminen tai ampumi-

nen. Maaliryhmä puolestaan koostuu yhdestä tai useammasta maalityypistä. Maalityyppejä on useita erilaisia meri-, ilma- ja maamaaleja.

Tuliasema määrittellään asettamalla sille paikka, ampuva tuliyksikkötyyppi ja hajontakuviot. Sekä paikkaa, ampuvaa tuliyksikköä että hajontakuvioita voidaan muuttaa harjoituksen aikana.

Harjoituksen suorituksen aikana maalit kulkevat niille laadittuja reittejä myöten suorittamalla asetettuja komentoja. Maalien käyttäytymiseen vaikuttaa myös miinoitteiden sijoittelu sekä annettujen tulikomentojen perusteella suoritettu epäsuora tuli. Kouluttaja voi lisäksi halutessaan tuhota valitsemansa maalin tai siirtää sen kulkemaan vaihtoehtoreittiä.

Taktinen tilanne videotykillä

Harjoitukseen voidaan valmistautua videotykillä näytettävän kartan avulla, johon on piirretty taktinen tilanne. Harjoituksen jälkeen kouluttaja voi antaa palautetta toistamalla harjoituksen kaikkine komentoineen ja am-

muntoineen sekä tulostamalla harjoituksesta raportin, joka kertoo tärkeimmät toiminnan oikeellisuuteen liittyvät tekijät.

MERITUKSI:n kehityksessä lähdettiin periaatteesta, että meriammuntoihin vaadittavat ominaisuudet muuttavat järjestelmän olemassaolevaa rakennetta mahdollisimman vähän. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että laitteistopuolella TUMILA ja LASU liitetään järjestelmään, ja ohjelmistopuolella käyttöliittymää mahdollisimman vähän muuttaen saadaan simulaattori ymmärtämään meritulenjohdon komennot ja säännöt, sekä keskustelemaan RANTA-järjestelmän kielellä TUMILA:n kanssa.

Todellinen toimintaympäristö

Tuleva järjestelmä tarjoaa lähes kaikkien maa- ja meriammuntojen tulikomentojen harjoittelumahdollisuuden monipuoliseen ja muuttuvaan maalitoimintaan erilaisissa näkyvyysolosuhteissa. Tulenjohtoryhmän toimenpiteet voidaan suorittaa lähes samalla tavalla kuin todellisissa ammunnoissa ja tulen käyttäytyminen on lähes todellista. Osaavan kouluttajan käsissä MERITUKSI on väline, jolla tulenjohtokoulutus tehostuu huomattavasti sekä varusmies- että reserviläiskoulutuksessa. Järjestelmän käytettävyys muuhun koulutukseen on laaja. Panssarintorjunta, merivalvonta, tilannejohtaminen ja monet muut sovellukset mahdollistavat järjestelmän monipuolisen käytön. Tulevaisuuden laajennusmahdollisuudet ovat rajattomat. Käyttö merivoimien muihinkin koulutustarpeisiin kuten esimerkiksi miinoittamistoiminnan tai merenkulun koulutusvälineenä on mahdollista.

Petri Vähäkangas

LASERTEKNIikka myötätuulessa

Rannikkopuolustuksen LASU on tulossa elinkaarensa loppuun. Rannikotykistöosasto aloitti toimenpiteet LASU:n korvaajan löytämiseksi viime vuoden lopulla. Vuosituhannen vaihteen jälkeen tulenkäytön ja valvonnan tarpeita varten hankitaan uusi järjestelmä.

Laserteknologia on edennyt viime vuosina harppauksin. Pulssintoistotaajuus, järjestelmien paino ja mittaustäisyys laitteen kokoon nähden ovat parantuneet selvästi. Parhailla markkinoilla olevilla laseretäisyysmittareilla kyetään mittaamaan jopa kymmeniä kertoja sekunnissa. Nopea mittausrhythmi yhdistet-

tynä riittävään kantamaan mahdollistavat ilmamaalin paikantamisen laseretäisyysmittarin ja suuntakehän avulla. Niiden käyttö osana taistelunjohtajärjestelmiä onkin yleistymässä.

Monipuolisuutta

Nokian LASU, joka on lähes 20 vuotta vanhaa tekniikkaa painaa jalustoineen ja näyttöyksiköineen yli 40 kiloa. Nykyisillä tykistön tarpeisiin suunnitelluilla laseretäisyysmittareilla koko järjestelmän paino on alle kymmenen kiloa. Voidaan puhua todellisista mieskuljetteisista järjestelmistä. Laitteiden jalustat on

Lorros-järjestelmässä on integroituna päiväkamera, laseretäisyysmittari ja lämpökuvalaite elektroniselle suuntakehille. (Kuva Ortek Ltd)

suunniteltu monikäyttöisiksi. Samalla kolmijalalle on suunniteltu jo usean toimittajan toimesta asennettavaksi vaihtoehtoisesti laseretäisyysmittari tai pimeänäkölaite tai molemmat. Pimeänäkölaitteena on useimmiten jäähdytetty lämpökuvalaite.

Silmäturvallisuus

Viime vuosina laajempaa suosiota ovat saavuttaneet silmäturvalliset laserit. Silmäturvallisuus saadaan aikaan NdY-ag-lasereissa käyttämällä Raman-solua. Raman-solussa laserpulssi "ammutaan" metaanikaasua sisältävän solun läpi, jolloin silmälle haitallinen 1,06 µm:n pulssi muuntuu 1,54 µm:ksi. Muutos tapahtuu kaasussa tapahtuvan sironnan ansiosta. Pelkästään aallonpituuden muuttaminen ei takaa silmäturvallisuutta. Pulsin energian on oltava riittävän pieni, jotta suuri teho ei "kiehauta" silmänesteitä. 1,54 µm:n pituinen pulssi ei läpäise silmän nesteitä, joten laserpulssi ei pääse verkkokalvolle.

Kehitteillä olevan Erdium-laserin aallonpituus on ilman soluakin 1,54:n suuruusluokkaa. Uutena tuotteena Erdium-lasereilla on vielä runsaasti teknisiä ongelmia.

Olosuhteiden vaikutukselle tekniikan nopea kehittyminen ei ole kuitenkaan voinut mitään. Huono näkyvyys, sumu ja muut ilmakehän häiriötekijät ovat edelleen rajoittava tekijä optronisten järjestelmien käytölle. **JVO**

TIMO KAU KORANTA

TARUNHOHTOINEN STYX

P-15 Termit, Nato-nimikkeeltään SS-N-2 Styx on ensimmäinen ja kautta aikojen laajimmin käytetty pinnasta laukaistava meritorjuntaohjus. Toisen maailmansodan aikaiset saksalaisten ohjuskokeilut ja amerikkalaisten merimaaleja vastaan käyttämät ohjattavat lentopommit antoivat Neuvostoliitolle lähtökohdat meritorjuntaohjuksen kehittämiseksi. 1940-luvun loppupuolella heillä oli käynnissä neljä eri ohjelmaa aerodynaamisen merimaaliohjuksen luomiseksi.

Näissä projekteissa tutkittiin muun muassa saksalaisen V-1 ohjuksen käyttämän pulssimoottorin soveltamista ilmasta laukaistavaan meritorjuntaohjukseen, suihkuturbiinin käyttöä aluslavettiin ohjukseen ja rakettimoottorin käyttöä yleiskäyttöiseen merimaaliohjukseen. Myös rannikkopuolustusversion kehittämiseksi oli käynnistetty oma projektinsa.

Näiden eri laitoksissa hoidettujen projektien kohtalo ratkaistiin vuonna 1952 ylimmän poliittisen tason päätöksellä. Päätöksentekoon ei ilmeisesti ollenkaan vähäisesti vaikuttanut se, että eräässä näistä hankkeista osavastuussa oli S.L. Berija, Neuvostoliiton sisäisen turvallisuuden pahamaineisen kansankomissaarin Lavrenti Berijan poika. Kaikki muut hankkeet keskeytettiin ja niiden asiantuntemus koottiin juuri tähän projektiin, jossa S.L. Berija työskenteli.

Venäläinen SS-N-2

Amiraali puuttuu peliin

Kun kaikki merimaaliohjusten kehittämisvastuu oli annettu tälle, alunperin lentokoneiden suunnitteluun keskittyneelle laitokselle, kehitettiin lyhyessä ajassa useita eri ohjusmalleja. Alkuvaiheen suunnittelun tuloksena kaikki ohjusversiot käyttivät matkamoottorina suihkuturbiinia.

Kun vasta valmistauduttiin ensimmäisten ohjuksien (Shchuka, SS-N-1) käyttöönottoon, punalaivaston asejärjestelmien kehittämisestä vastuussa ollut amiraali Kotov antoi tehtäväksi käynnistää toisen sukupolven meri-

torjuntaohjuksien suunnittelun. Kaikkien kehitettyjen mallien keskeisenä heikkoutena pidettiin lyhyttä kantamaa ja suihkuturbiinimoottoria, jota oli ennen ohjuksen laukaisua käytettävä useita minuutteja luotettavan toiminnan varmistamiseksi.

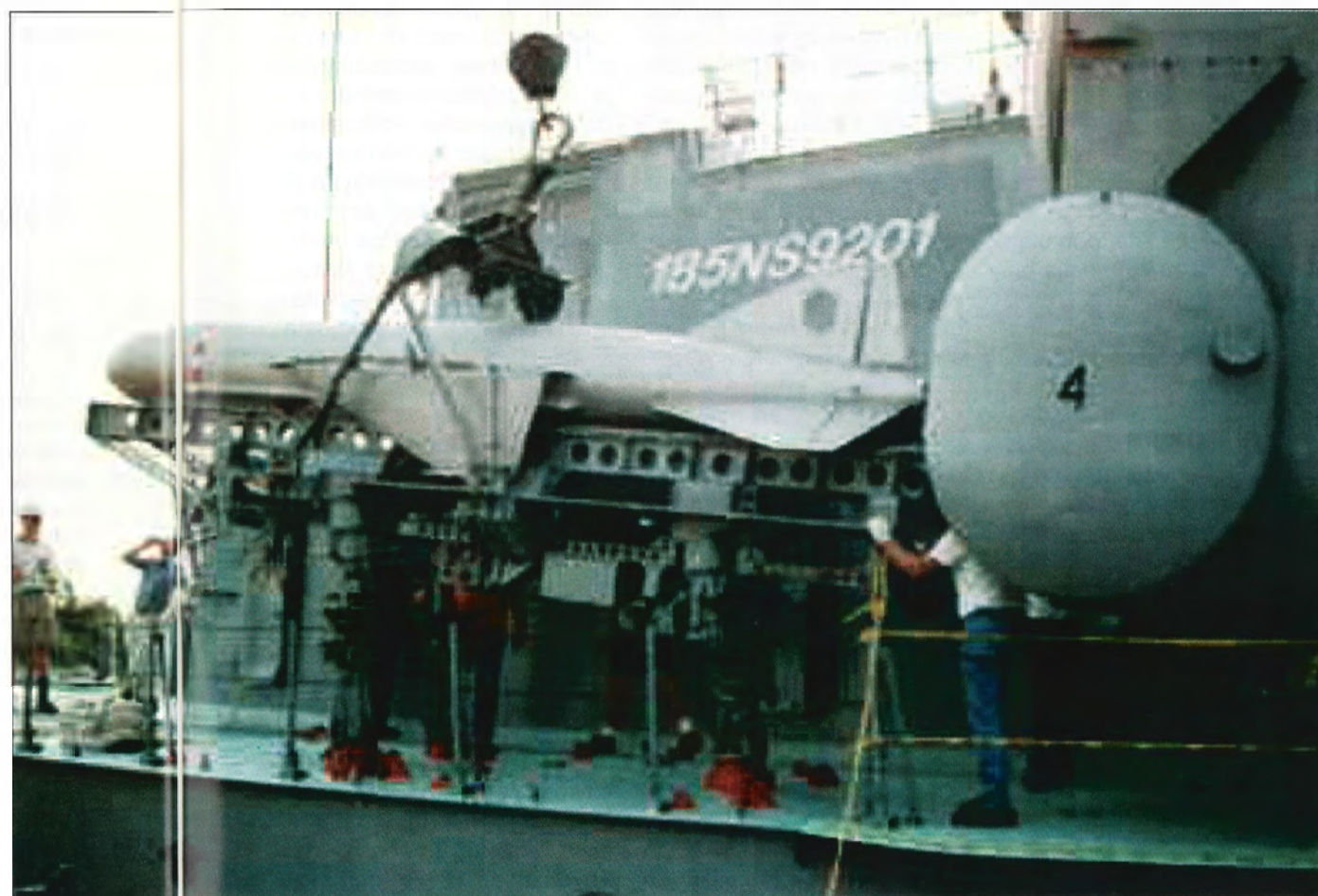
Amiraalin päätöksen perusteella keskityttiin ainoastaan jo vuonna 1954 aloitettuun P-15 -projektiin. Ohjuksen rakennettiin matkamoottoriksi nestemäistä polttoainetta käyttävä raketti. Rakenteeseen kuului ilmanpainesäiliö, joka työnsi polttoaineena toimivaa kerosiiniä moottoriin. Hapettimena käytettiin typpihappoa. Lähtömoottorina oh-

juksessa oli kiinteäpolttoainelinen raketti.

Lavettina toimivalla aluksella oli Rangout valvontatutka maalitietojen mittaamiseen ja Styxiä varten kehitetty Klen-ammunnanhallintajärjestelmä, josta saatiin maalitiedot ohjuksen autopilotille.

Ennen ohjuksen laukaamista sen autopilotin hyrrät oli käynnistettävä ja suunnastettava. Ohjuksen matkalentokorkeus oli valittavissa 50 metrin välein välillä 100–300 metriä. Pienimmän lentokorkeuden rajoitti 100 metriin ohjuksen ilmanpaineeseen perustunut korkeusmittari.

Ohjuksen hakupäänä toimi aktiivinen tutka, jossa oli

esivalittavana viisi eri taajuutta. Ohjus käynnisti hakupäänsä 12 kilometrin etäisyydellä arvioidusta ennakkopisteestä ja hakeutui aina automaattisesti voimakkaimman kaiun suuntaan. Ennen iskeytymistä ohjus syöksyi matkalento- korkeudestaan kohti maalia.

Kilpailu parantaa tulosta

Ensimmäisen P-15 (SS-N-2a) -version koeammunnat aloitettiin 1956 ja se hyväksyttiin Neuvostoliitossa palveluskäyttöön 1960. Vuonna 1961 aloitettiin Varsovan-liiton maiden varustaminen Styx-ohjuksilla ja jo seuraavana vuonna sitä vietiin liittouman ulkopuolellekin Kiinaan, Kuubaan ja Egyptiin. Kaikkiaan tätä ohjustyyppiä varten rakennettiin 112 torpedoveneestä muunneltua ohjusvenettä (183R-lka), jossa oli kaksi ohjusta.

Nopeasti tämä alustyyppi huomattiin aivan liian pieneksi. Näin otettiin käyttöön uusi, hieman suurempi ja neljä ohjusta kuljettanut Osa-1 luokka, jolla P-15 ohjuksen suurin ampumaetäisyys kasvoi 35 kilometriin. Aluksen tutkan antennikorkeus ei mahdollistanut suurempia etäisyyksiä.

Jo 1950-luvun lopussa oli käynnistetty modifioidun version kehittäminen. Tavoitteiksi oli asetettu ohjuksen kantaman ja tuhovoiman kasvattaminen sekä taittuvien siipien konstruointi, jotta ohjussäiliöt veisivät vähemmän tilaa. Samassa yhteydessä ohjukseen suunniteltiin entistä matalamman lentoradan mahdollistava radiokorkeusmittarin.

Styxiin kehitettiin myös infrapunaan perustuva haku-

Styx käynnisti koko läntisessä maailmassa meritörjunta-ohjusten kehitystyön.

pää. Jo vuonna 1959 suoritettiin koeammuntoa Kondornimisellä infrapunahakupäällä. Tätä ei kuitenkaan koskaan hyväksytty palveluskäyttöön ja pian ryhdyttiin kehittämään seuraavan sukupolven Snegir-hakupäätä.

Kun Neuvostoliitossa ei päästy yhteisymmärrykseen P-15 ohjuksen jatkokehittämisestä, käynnistettiin kilpaileva projekti. Tällä hankkeella yritettiin poistaa käytöstä neraketti, jonka hapetin oli räjähdys- ja paloherkkyytensä takia käyttäjille hyvin ongelmallinen. Tuloksen syntyi P-25 ohjus. Sen kiinteätä polttoainetta käyttävä raketti painoi kuitenkin yli 1,6 tonnia, eikä sitä koskaan otettu käyttöön.

Hakupää monipuolistuu

Vuonna 1965 hyväksyttiin virallisesti Styxin uusi versio P-15U (SS-N-2b). Tätä varten kehitettiin uusi ohjusveneluokka Osa-2, jota valmistettiin eri versioineen kaikkiaan yli 400 kappaletta, mikä on

alansa maailmanennätys.

Kehitystyö jatkui ja 1972 hyväksyttiin käyttöön P-15M (SS-N-2c), jossa hakupäänä oli huomattavasti modernimpi, paremman erottelukyvyn ja häirinnänsieto-ominaisuudet omaava tutka. Polttoainetta vaihtamalla kyettiin kasvattamaan ampumaetäisyyttä ja lentonopeutta. Uusi ammunnanhallintajärjestelmä mahdollisti ohjuksen koko kantaman hyödyntämisen ja pintalentoaiheessa uutta ohjusta kyettiin lennättämään jopa 2-5 metrin korkeudessa.

P-15M ohjuksesta kehitettiin myös infrapunaan perustuvia versioita. Neuvostoliittolaisella nimikkeellä P-21 tunnetaan ohjus, jossa on tutkan lisäksi Snegir-infrapunahakupää. Tämä ohjus oli suunniteltu käytettäväksi elektronisesti häirityissä olosuhteissa. Mallissa P-22 oli ainoastaan infrapunahakupää.

Lokakuussa 1967 Israelin ja Egyptin välisessä sodassa käytettiin ensimmäisen kerran nykyaikaista meritörjuntaohjusta taistelutilanteessa, kun egyptiläiset 183R -ohjusve-

neet upottivat israelilaisen hävittäjä Eilatin. Eilatin miehistö saatettiin hälytystilaan, kun he totesivat olevansa egyptiläisen rannikkotutkan valvonnassa. Pian Eilatilla havaittiin noin 10 kilometrin etäisyydellä neljä lähestyvää ohjusta. Niitä yritettiin ampua siinä kuitenkaan onnistumatta. Kaksi Styxeistä osui Eilatiin upottaen sen nopeasti.

Vanhus lähtee eläkkeelle

Tämä oli tyyppiesimerkki venäläisestä ohjustaktiikasta ja käynnisti koko läntisessä maailmassa kiivaan meritör-

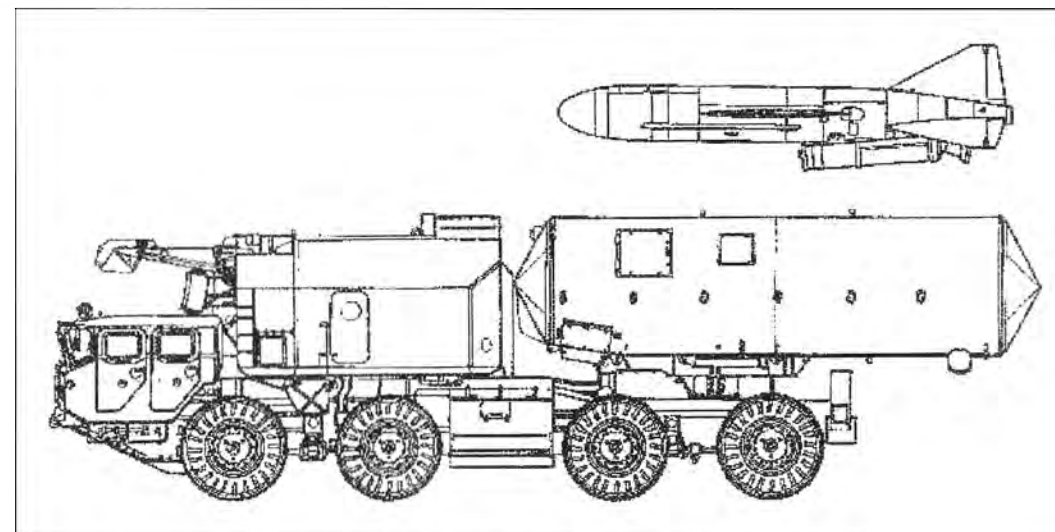
juntaohjusten kehitystyön.

Seuraavan kerran Styx oli tositoimissa lokakuussa 1970, kun Egyptin merivoimat upotti israelilaisen kauppa-aluksen, jonka väitettiin olleen tiedustelutehtävissä. Joulukuussa 1971 Intian merivoimat upotti Styxillä pakistanilaisen hävittäjä Khyberin ja miinanraivaajan. Suurimmat tuhot Intia aiheutti Snegir-infrapunahakupäällä varustetuilla Styx-ohjuksilla Pakistanin öljylaitteistoille.

Myöhemmin Styxejä sekä sen kiinalaista kopiota Silkwormia on käytetty useita kertoja niin 1973 Israelin ja Arabimaiden välisessä sodassa

kuin Persianlahden sodissakin. Länsimainen ohjuskehitys ja erityisesti Styxin heikkouksien hyödyntäminen torjuntajärjestelmien kehityksessä laskivat tämän tarunhoitoisen asejärjestelmän tehoa.

Poikkeuksellisen pitkään palveluskäytössä olleen asejärjestelmän taru on päättyneessä. Venäjällä Styxin valmistaminen on lopetettu ja käynnistetty siirtyminen uuden aikaisempiin ohjusjärjestelmiin. Kiinalaista Silkwormia valmistettaneen edelleenkin, mutta sillekin ollaan kehittämässä korvaajia.

Neuvostoliitossa Styxistä rakennettiin myös rannikkoversio. Lavetilla oli kaksi ohjusta ja oma maalinsoitustutka.

ILMAN VETOJA EITULE VOITTAJIA.

"Vetoja, vetoja", kehotti jo Beckenbauer aikanaan.

"Kun boksiin pääsee, pitää vedon lähteä", lisäsi Rautiainen.

"Vetää pitää; niin kentällä kuin ulkopuolellakin", virnisteli Gascoigne.

Taidatkos sitä paremmin sanoa. Vedot ovat jalkapallon suola.

Käy katsomassa Veikkausliigan Vetoja paikan päällä.

Jännitystä elämään.

